Šis dokumentas yra skirtas tik informacijai, ir institucijos nėra teisiškai atsakingos už jo turinį

►B

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1121/2009

2009 m. spalio 29 d.

kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV ir V antraštinėse dalyse numatytų paramos ūkininkams schemų taikymo taisyklės

(OL L 316, 2009 12 2, p. 27)

iš dalies keičiamas:

		Oficialusis leidinys		
		Nr.	puslapis	data
►M1	2010 m. gegužės 6 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 387/2010	L 114	1	2010 5 7
►M2	2010 m. rugpjūčio 13 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 736/2010	L 214	13	2010 8 14
►M3	2011 m. gruodžio 21 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 1368/2011	L 341	33	2011 12 22

▼B

KOMISIJOS REGLAMENTAS (EB) Nr. 1121/2009

2009 m. spalio 29 d.

kuriuo nustatomos išsamios Tarybos reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV ir V antraštinėse dalyse numatytų paramos ūkininkams schemų taikymo taisyklės

EUROPOS BENDRIJŲ KOMISIJA,

atsižvelgdama į Europos bendrijos steigimo sutartį,

atsižvelgdama į 2009 m. sausio 19 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 73/2009, nustatantį bendrąsias tiesioginės paramos schemų ūkininkams pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantį tam tikras paramos schemas ūkininkams, iš dalies keičiantį reglamentus (EB) Nr. 1290/2005, (EB) Nr. 247/2006, (EB) Nr. 378/2007 ir panaikinantį Reglamentą (EB) Nr. 1782/2003 ([1]), ypač į jo 29 straipsnio 4 dalies a punktą, 87 straipsnio 4 dalį, 89 straipsnio 2 dalį, 91 straipsnio 2 dalį, 101 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą, 103 straipsnio 1 dalį, 142 straipsnio c, e, q ir s punktus ir 147 straipsnį,

kadangi:

(1) Reglamentu (EB) Nr. 73/2009 panaikintas ir pakeistas 2003 m. rugsėjo 29 d. Reglamentas (EB) Nr. 1782/2003, nustatantis bendrąsias tiesioginės paramos schemų pagal bendrą žemės ūkio politiką taisykles ir nustatantis tam tikras paramos schemas ūkininkams bei iš dalies keičiantis Tarybos reglamentus (EEB) Nr. 2019/93, (EB) Nr. 1452/2001, (EB) Nr. 1453/2001, (EB) Nr. 1454/2001, (EB) Nr. 1868/94, (EB) Nr. 1251/1999, (EB) Nr. 1254/1999, (EB) Nr. 1673/2000, (EEB) Nr. 2358/71 ir (EB) Nr. 2529/2001 ([2]). Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 IV ir IVa antraštinėse dalyse numatytų paramos schemų įgyvendinimo taisyklės nustatytos 2004 m. spalio 29 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1973/2004, nustatančiame išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1782/2003 nuostatų dėl to reglamento IV ir IVa antraštinėse dalyse numatytų paramos schemų ir atidėtos žemės naudojimo žaliavoms auginti taikymo taisykles ([3]). Reglamentą (EB) Nr. 1973/2004 reikia suderinti su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 73/2009, visų pirma su pastarojo reglamento IV antraštinėje dalyje ir V antraštinės dalies 2 ir 4 skyriuose numatytais pakeitimais. Siekiant aiškumo ir paprastumo Reglamentas (EB) Nr. 1973/2004 turėtų būti panaikintas ir pakeistas nauju reglamentu.

(2) Siekiant užtikrinti veiksmingą Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinėje dalyje numatytų schemų administravimą, išmokos pagal kai kurias iš šių schemų turėtų būti skiriamos tik už mažiausią plotą (išmokos už plotą). Mažiausias plotas turėtų būti nustatomas atsižvelgiant į konkretų ūkių plotą kai kuriose valstybėse narėse arba specifines sąlygas, taikomas tam tikrų rūšių produkcijai.

(3) Žemė neturėtų būti apsėjama tik siekiant atitikti išmokų už plotą skyrimo sąlygas. Turėtų būti apibrėžtos tam tikros augalų, visų

([1]) OL L 30, 2009 1 31, p. 16.
([2]) OL L 270, 2003 10 21, p. 1.
([3]) OL L 345, 2004 11 20, p. 1.

▼B

pirma baltyminių augalų ir ryžių, taip pat vaisių ir daržovių, sėjos ir auginimo sąlygos. Siekiant išlaikyti ūkininkavimo patirties Bendrijoje įvairovę, turėtų būti laikomasi vietos standartų.

(4) Dėl vieno sklypo per nustatytus metus turėtų būti leidžiama teikti tik vieną paraišką gauti išmoką už plotą, išskyrus atvejus, kai parama susijusi su sėklai auginamais augalais. Išmokos už plotą gali būti skiriamos už augalus, subsidijuojamus pagal schemą, įgyvendinamą pagal Bendrijos struktūrinę arba aplinkos politiką.

(5) Paramos schemose numatyta, kad, jei plotas, kiekis arba gyvulių skaičius, už kurį prašoma skirti paramą, viršija didžiausias ribas, atitinkamas plotas, kiekis arba skaičius, už kurį prašoma skirti paramą, tais metais turi būti proporcingai mažinamas. Todėl, kad Komisija žinotų apie paramą, išmokėtą už plotą, kiekį arba gyvulių skaičių, tikslinga nustatyti Komisijos ir valstybių narių informacijos mainų sąlygas ir terminus.

(6) Mokėjimo sąlygos ir specialiųjų išmokų už ryžius apskaičiavimas priklauso ne tik nuo bazinio ploto arba plotų, kurie pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 75 straipsnį nustatyti kiekvienai ryžius auginančiai valstybei narei, bet ir nuo galimo tokių bazinių plotų suskirstymo į subbazinius plotus, taip pat nuo kiekvienos valstybės narės pasirinktų objektyvių tokio suskirstymo kriterijų, sklypų įdirbimo sąlygų ir mažiausio plotų dydžio. Todėl turėtų būti nustatytos išsamios bazinių ir subbazinių plotų nustatymo, valdymo ir įdirbimo taisyklės.

(7) Nustačius, kad bazinis plotas viršijamas, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 76 straipsnyje, specialioji išmoka už ryžius turėtų būti mažinama. Siekiant nustatyti išmokų mažinimo apskaičiavimo taisykles, turėtų būti apibrėžti reikalingi kriterijai ir nustatyti taikytini koeficientai.

(8) Galima daryti prielaidą, kad specialiosios išmokos už ryžius mokamos ir toliau todėl, kad Komisija gavo tam tikrą su bazinių ir subbazinių plotų įdirbimu susijusią informaciją. Todėl reikėtų apibrėžti, kokią išsamią informaciją valstybės narės turėtų pranešti Komisijai, ir nustatyti tokio informacijos pateikimo terminus.

(9) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 77 ir 78 straipsniuose numatyta parama ūkininkams, auginantiems bulvių krakmolo gamybai naudojamas bulves, dėl kurių sudaroma auginimo sutartis, neviršijant 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1234/2007, nustatančiu bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendru bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentu) ([1]), nustatytos kvotos. Todėl turėtų būti nustatytos

([1]) OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

▼B

paramos skyrimo sąlygos ir, jei taikoma, daromos nuorodos į galiojančias nuostatas, susijusias su Reglamente (EB) Nr. 1234/2007 numatyta kvotų sistema.

(10) Turėtų būti nustatyti saldžiųjų lubinų standartai ir apibrėžti cukringumo tyrimai, kuriais būtų nustatoma, ar konkretus ėminys atitinka saldiesiems lubinams keliamus reikalavimus.

(11) Kai kuriuose regionuose dėl agronominių priežasčių baltyminiai augalai paprastai sėjami pramaišiui su grūdais. Gaunamas derlius – daugiausia baltyminiai augalai. Kad būtų galima skirti priemoką už baltyminius augalus, taip apsėti plotai turėtų būti laikomi baltyminių augalų plotais.

(12) Siekiant veiksmingai įgyvendinti ir sklandžiai administruoti paramos už riešutus schemas, parama už plotą neturėtų būti skiriama labai nedidelėms plantacijoms arba atskiriems medžiams finansuoti. Todėl turėtų būti apibrėžtas mažiausias specializuotų sodų sklypų plotas ir mažiausias medžių tankumas.

(13) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 87 straipsnyje numatyta galimybė skirti tiesioginę paramą už vienos ar kelių veislių augalų auginimą sėklai. Tokia parama gali būti skiriama tik už elitinės arba sertifikuotos sėklos auginimą; be to, produktai turėtų būti aiškiai apibrėžti pagal sėklų sertifikavimui ir pardavimui taikomas direktyvas: 1966 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvą 66/401/EEB dėl prekybos pašarinių augalų sėkla ([1]), 1966 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvą 66/402/EEB dėl prekybos javų sėkla ([2]) ir 2002 m. birželio 13 d. Tarybos direktyvą 2002/57/EB dėl prekybos aliejinių ir pluoštinių augalų sėkla ([3]).

(14) Kad būtų galima atlikti patikrinimus, elitinė ir sertifikuota sėkla turėtų būti auginama pagal auginimo sutartis arba auginimo deklaracijas, kurios bus pateikiamos kartu su bendra paraiška, o sėklų auginimo įmonės ir selekcininkai turėtų būti oficialiai patvirtinti ir registruoti.

(15) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 XIII priedą parama gamybai skiriama už elitinę ir sertifikuotą *Cannabis sativa* L. veislių sėklą, kurioje tetrahidrokanabinolio kiekis neviršija 0,2 %. Siekiant užtikrinti, kad visoje Bendrijoje paramos skyrimo taisyklės būtų taikomos vienodai, paramos skyrimo reikalavimus atitinkančiomis *Cannabis sativa* L. veislėmis turėtų būti laikomos veislės, atitinkančios tiesioginių išmokų skyrimo reikalavimus pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 39 straipsnį.

(16) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 6 skirsnyje numatyta specialioji išmoka už medvilnę. Turėtų būti nustatytos išsamios šios schemos taikymo taisyklės. Šiose taisyklėse turėtų būti numatyta medvilnei auginti tinkamos žemės patvirtinimo ir veislių patvirtinimo tvarka. Be to, reikėtų nustatyti

([1]) OL 125, 1966 7 11, p. 2298/66.
([2]) OL 125, 1966 7 11, p. 2309/66.
([3]) OL L 193, 2002 7 20, p. 74.

▼B

kriterijų, kuriuo būtų apibrėžiama sėja. Siekiant nustatyti, ar sėjos darbai atlikti tinkamai, objektyviu kriterijumi turėtų būti laikomas valstybių narių nustatytas mažiausias žemės plotų apsėjimo tankumas pagal dirvos bei klimato sąlygas ir regioninius ypatumus.

(17) Valstybės narės turėtų pripažinti tarpšakines medvilnės auginimo organizacijas remdamosi objektyviais kriterijais, susijusiais su tarpšakinių organizacijų dydžiu ir vidaus struktūra. Tarpšakinės organizacijos dydis turėtų būti nustatomas atsižvelgiant į reikalavimą, pagal kurį medvilnės valymo įmonė narė turi būti pajėgi priimti pakankamą nevalytos medvilnės kiekį.

(18) Kad nekiltų paramos schemos administravimo sunkumų, vienas gamintojas gali priklausyti tik vienai tarpšakinei organizacijai. Savo užaugintą medvilnę įsipareigojęs tiekti tarpšakinei organizacijai priklausantis gamintojas tą medvilnę dėl tos pačios priežasties turėtų tiekti tik medvilnės valymo įmonei, kuri priklauso tai pačiai organizacijai.

(19) Įgyvendindamos paramos už medvilnę schemą valstybės narės turi teikti savo gamintojams tam tikrą su medvilnės auginimu susijusią informaciją, pavyzdžiui, apie patvirtintas veisles, objektyvius leidimų dirbti žemę kriterijus ir mažiausią augalų tankumą. Siekdama laiku informuoti ūkininkus, valstybė narė šią informaciją turėtų jiems suteikti iki nustatytos datos.

(20) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 8 ir 9 skirsniuose numatyta, kad parama už vaisius ir daržoves skiriama tik jei yra sudaryta perdirbimo sutartis. Todėl tikslinga reikalauti, kad patvirtintas pirmasis perdirbėjas ir gamintojas arba jam atstovaujanti pripažinta gamintojų organizacija (o jei skiriamos pereinamojo laikotarpio išmokos už vaisius ir daržoves ar pereinamojo laikotarpio išmokos už minkštuosius vaisius – gamintojui atstovaujantis patvirtintas supirkėjas) turėtų sudaryti sutartį dėl atitinkamų žemės ūkio žaliavų.

(21) Siekiant užtikrinti, kad žaliavos, už kurias skiriamos pereinamojo laikotarpio išmokos už vaisius ir daržoves ir pereinamojo laikotarpio išmokos už minkštuosius vaisius, būtų galiausiai perdirbamos, tikslinga sukurti pirmųjų perdirbėjų ir supirkėjų patvirtinimo sistemą. Tokie įgaliotieji operatoriai turėtų laikytis minimalių reikalavimų, o nesilaikantiems įsipareigojimų būtų taikomos sankcijos – tai turėtų būti numatyta išsamiose taisyklėse, kurias rengti pavesta kompetentingoms nacionalinėms institucijoms.

(22) Siekdamos tinkamai administruoti pereinamojo laikotarpio išmokų už vaisius ir daržoves finansinį paketą, valstybės narės metų pradžioje turėtų nustatyti orientacinį paramos už hektarą dydį, o prieš prasidedant išmokų laikotarpiui – galutinį paramos už hektarą dydį.

(23) Reikia nustatyti kriterijus, pagal kuriuos būtų nustatomas tinkamumas gauti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 10 skirsnyje numatytas priemokas už avis ir ožkas ir, visų pirma, reikiamas tų priemokų skyrimo sąlygas.

▼B

(24) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 101 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybė skirti priemokas tam tikrose Bendrijos vietovėse ožkieną gaminantiems ūkininkams. Todėl aptariamąsias vietoves reikėtų apibrėžti pagal tame straipsnyje nustatytus kriterijus.

(25) Pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 1 dalį papildoma priemoka gali būti skiriama ūkininkams, kurių ne mažiau kaip 50 % žemės ūkiui naudojamo valdos ploto yra mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse. 101 straipsnio 2 dalyje daroma nuoroda į konkrečias geografines vietoves, kuriose ožkieną gaminantys ūkininkai atitinka būtinas priemokų už ožkas skyrimo sąlygas. Reikėtų priimti nuostatas dėl deklaracijos, kurią turėtų pateikti tokius kriterijus atitinkantys ūkininkai, siekdami įrodyti, kad ne mažiau kaip pusė žemės, kurioje jie ūkininkauja, yra mažiau palankiose ūkininkauti vietovėse arba vietovėse, kurios atitinka priemokų už ožkas skyrimo reikalavimus.

(26) Kad būtų galima kontroliuoti atitiktį priemokų už ėriavedes skyrimo reikalavimams ir taip užtikrinti tinkamą tokių priemokų skyrimo lygį, valstybės narės turėtų sudaryti avių pienu arba avių pieno produktais prekiaujančių ūkininkų registrą.

(27) Siekiant įgyvendinti individualių ribų sistemą, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 104, 105 ir 106 straipsniuose, esamos administracinės taisyklės gali būti taikomos ir toliau, visų pirma šiose srityse: naudojimasis nemokamai suteiktomis teisėmis, naudojimasis įprastomis teisėmis (įskaitant minimalų naudojimąsi), laikina teisių nuoma ir jų perdavimas, pranešimas apie individualių viršutinių ribų pasikeitimus ir teisių perdavimas per nacionalinį rezervą. Kai kurios iš tų taisyklių yra specialiosios nuostatos, taikomos išskirtinėmis ir tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis, pavyzdžiui, dėl naudojimosi teisėmis, kai remiami smulkieji ūkininkai ir ūkininkai, dalyvaujantys ekstensyvinimo programose ir ankstyvo išėjimo į pensiją schemose, ir, dėl teisių perdavimo, kai teisės į priemokas paveldimos ir ūkininkaujama valstybei arba kolektyvui priklausančioje ganyklinėje žemėje.

(28) Komisija turi stebėti, kaip taikoma naujoji tvarka, todėl valstybės narės privalo jai tinkamai pateikti visą svarbiausią informaciją apie taisyklių, kuriomis reglamentuojamas priemokų skyrimas, įgyvendinimą.

(29) Jei taikoma, Komisijai turėtų būti teikiama išsami informacija apie nacionalines papildomų išmokų skyrimo taisykles ir tokių išmokų sistemos įgyvendinimą.

(30) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 11 skirsnyje numatytos išmokos už galvijieną. Reikia nustatyti kriterijus, pagal kuriuos būtų nustatomas tinkamumas gauti priemokas ir, visų pirma, reikiamas tų priemokų skyrimo sąlygas.

(31) Reikėtų priimti nuostatą dėl Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnio 3 dalies b punkte nustatyto administracinio dokumento rengimo ir išdavimo nacionaliniu lygmeniu. Kadangi administravimo ir kontrolės sąlygos valstybėse narėse skiriasi, tokie administraciniai dokumentai turėtų būti priimtini įvairiomis formomis.

▼B

(32) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnio 3 dalies a punkte ir 116 straipsnio 1 dalyje nustatytas gyvulių laikymo laikotarpis, kurio būtina paisyti norint gauti specialiąją priemoką ir skerdimo priemoką. Todėl tokį laikotarpį reikia apibrėžti ir nustatyti.

(33) Specialiosios priemokos skyrimo skerdimo metu tvarka turėtų būti suderinama su skerdimo priemokos skyrimo tvarka. Turėtų būti nustatyta, kokie dokumentai turi būti pridedami prie gyvulio iki jo paskerdimo, išvežimo ar eksportavimo. Kadangi priemokų skyrimo skerdimo metu formos skiriasi, turėtų būti nustatytos jaučių amžiui taikomos sąlygos ir suaugusių galvijų skerdenos pateikimo metodas.

(34) Turėtų būti apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnyje nustatyta karvės žindenės sąvoka. Todėl turėtų būti laikomi tų pačių veislių gyvuliai, kaip nurodyta 1999 m. spalio 28 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 2342/1999, nustatančiame išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1254/1999 dėl bendro galvijienos rinkos organizavimo taikymo taisykles dėl priemokų schemų ([1]). Be to, gali būti ir toliau taikomi pagrindiniai reikalavimai, visų pirma susiję su vidutiniu pieno primilžiu ir papildomomis nacionalinėmis priemokomis.

(35) Gali būti ir toliau taikomos esamos administracinės taisyklės, visų pirma šiose srityse: individualių viršutinių ribų taikymas, pranešimas apie tokias individualias viršutines ribas ir nacionalinį rezervą, nemokamai įgytų teisių taikymas, naudojimasis teisėmis, teisių perdavimas arba laikina nuoma ir teisių perdavimas per nacionalinį rezervą.

(36) Remdamasi turima informacija Komisija turėtų nuspręsti, kurios valstybės narės atitinka Reglamento (EB) Nr. 73/2009 115 straipsnyje nustatytos specialiosios schemos taikymo sąlygas. Turėtų būti apibrėžta speciali tokių priemokų skyrimo tvarka.

(37) Turėtų būti nustatytos specialiosios gyvulių laikymo laikotarpius, datas ir trukmę reglamentuojančių taisyklių taikymo nuostatos.

(38) Kad būtų paprasčiau, integruotoje sistemoje numatyta paramos už gyvulius paraiška turėtų aprėpti ir skerdimo priemokos paraišką, jei tokioje paraiškoje pateikta visa, kas būtina tokios priemokos skyrimui pagrįsti, ir jei gyvulys yra skerdžiamas toje pačioje ar kitoje valstybėje narėje arba yra eksportuojamas.

(39) Kad būtų lengviau administruoti skerdimo priemokų skyrimą, turėtų būti sudaryta galimybė naudotis kompiuterine duomenų baze, nurodyta 2000 m. liepos 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1760/2000, nustatančiame galvijų identifikavimo bei registravimo sistemą, reglamentuojančiame jautienos bei jos produktų ženklinimą ir panaikinančiame Tarybos

([1]) OL L 281, 1999 11 4, p. 30.

▼B

reglamentą (EB) Nr. 820/97 ([1]), jei, susijusių valstybių narių nuomone, įmanoma užtikrinti tokioje duomenų bazėje kaupiamų duomenų apie priemokų skyrimą tikslumą.

(40) Skerdimo priemoka už veršelius mokama tik jei neviršijama didžiausia svorio riba. Todėl turėtų būti nustatytas standartinis skerdenos pateikimo taikant didžiausią svorio ribą būdas.

(41) Siekiant užtikrinti, kad ūkininkai gautų išmokas kuo greičiau, reikėtų priimti nuostatą dėl avansų mokėjimo. Tačiau, kadangi ketinama taikyti nacionalines ir regionines viršutines ribas, reikėtų užtikrinti, kad avansas neviršytų galutinės išmokos dydžio. Todėl reikėtų priimti nuostatą, kuria valstybėms narėms būtų leidžiama sumažinti pagal priemokų schemas, kurioms taikomos tos ribos, mokamos avanso sumos procentą.

(42) Būtina nustatyti datą, kada taikytinos specialiųjų priemokų arba priemokų už karves žindenes schemos, ir veiksnius, į kuriuos būtina atsižvelgti taikant tas schemas. Siekiant užtikrinti sklandų ir nuoseklų schemų administravimą, minėta data paprastai turėtų būti paraiškų pateikimo data. Turėtų būti nustatytos specialiosios priemokos skyrimo skerdimo metu specialiosios taisyklės, kuriomis būtų draudžiama perkelti skerdimą į kitus metus siekiant gauti didesnę priemoką. Dėl skerdimo priemokos, skerdimo arba eksporto data aiškiau nurodo, ar atitinkami veiksmai buvo atlikti iš tikrųjų.

(43) Remiantis Reglamento (EB) Nr. 73/2009 124 straipsnio 2 dalies trečia pastraipa ir siekiant, kad nereiktų tvarkyti daugybės paraiškų, pagal kurias išmokos vienai valdai būtų labai nedidelės, Bulgarija, Čekija, Estija, Latvija, Lietuva, Lenkija, Rumunija, Slovakija ir Vengrija kreipėsi dėl leidimo nustatyti, kad mažiausias reikalavimus atitinkantis valdos plotas būtų didesnis kaip 0,3 ha.

(44) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 2 straipsnio g punkte apibrėžtos naujosios valstybės narės, taikančios vienkartinių išmokų už plotą schemą, apskaičiavo savo naudojamos žemės ūkio paskirties žemės ploto dalį, kuri 2003 m. birželio 30 d. buvo geros agrarinės būklės, ir pasiūlė šį plotą pakoreguoti atsižvelgiant į mažiausią reikalavimus atitinkantį valdos plotą.

(45) Reglamento (EB) Nr. 73/2009 132 straipsnyje numatyta galimybė naujosiose valstybėse narėse teikti papildomą tiesioginę paramą ūkininkams, jei Komisija suteikia tam leidimą. Turėtų būti apibrėžta bendra tokios galimybės įgyvendinimo tvarka.

(46) Atsižvelgiant į specialiąsias nuostatas, taikomas Reglamento (EB) Nr. 1782/2003 5 skyriuje numatytai paramai už energinius augalus ir IV antraštinės dalies 10 skyriuje numatytai žemės atidėjimo schemai, visų pirma daugiamečiams augalams, ir siekiant apsaugoti ūkininkus bei perdirbėjus nuo nereikalingos administracinės naštos po to, kai tokia parama bus nutraukta, tikslinga nustatyti tam tikras pereinamojo laikotarpio taisykles, kuriomis būtų siekiama sklandžiai nutraukti šios paramos teikimą ir grąžinti supirkėjų bei perdirbėjų pateiktus užstatus.

([1]) OL L 204, 2000 8 11, p. 1.

▼B

(47) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Tiesioginių išmokų vadybos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I ANTRAŠTINĖ DALIS

TAIKYMO SRITIS IR BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiuo reglamentu nustatomos išsamios šių Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriuje numatytų paramos schemų įgyvendinimo taisyklės:

a) minėto skyriaus 1 skirsnyje numatytų specialiųjų išmokų už ryžius;

b) minėto skyriaus 2 skirsnyje numatytos paramos krakmolinių bulvių augintojams;

c) minėto skyriaus 3 skirsnyje numatytų priemokų už baltyminius augalus;

d) minėto skyriaus 4 skirsnyje numatytų išmokų už riešutų plotą;

e) minėto skyriaus 5 skirsnyje numatytos paramos už sėklą;

f) minėto skyriaus 6 skirsnyje numatytų specialiųjų išmokų už medvilnę;

g) minėto skyriaus 8 ir 9 skirsniuose numatytų pereinamojo laikotarpio išmokų už vaisius ir daržoves, taip pat pereinamojo laikotarpio išmokų už minkštuosius vaisius;

h) minėto skyriaus 10 skirsnyje numatytų priemokų avienos ir ožkienos sektoriuose;

i) minėto skyriaus 11 skirsnyje numatytų išmokų už galvijieną.

2. Šiuo reglamentu nustatomos išsamios šių Reglamento (EB) Nr. 73/2009 V antraštinėje dalyje numatytų paramos schemų įgyvendinimo taisykles:

a) minėtos antraštinės dalies 2 skyriuje numatytų vienkartinių išmokų už plotą;

b) minėtos antraštinės dalies 4 skyriuje numatytų papildomų nacionalinių tiesioginių išmokų.

2 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame reglamente taikomos Reglamento (EB) Nr. 73/2009 2 straipsnyje, Komisijos reglamento (EB) Nr. 1120/2009 ([1]) 2 straipsnyje ir Komisijos reglamento (EB) Nr. 1122/2009 ([2]) 2 straipsnyje nustatytos sąvokų apibrėžtys.

Vienkartinių išmokų už plotą schemai *mutatis mutandis* taikoma Reglamento (EB) Nr. 1120/2009 2 straipsnio n punkte pateikiama trumpos rotacijos želdinių apibrėžtis.

([1]) Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 1.
([2]) Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 65.

▼B

3 straipsnis

Išmokų už plotą sumavimas

Per nustatytus metus dėl vieno dirbamo sklypo gali būti teikiama tik viena paraiška gauti išmoką už plotą pagal vieną iš Reglamento (EB) Nr. 73/2009 I priede išvardytų paramos schemų.

4 straipsnis

Pranešimai apie ūkininkų paraiškas ir apie išmokas

1. Naudodamos Komisijos pateiktą formą valstybės narės elektroniniu būdu Komisijai praneša šią informaciją:

a) ne vėliau atitinkamų metų rugsėjo 1 d.:

i) visas plotas, už kurį prašoma skirti šių rūšių paramą:

— Reglamento (EB) Nr. 73/2009 73 straipsnyje numatytą specialiąją išmoką už ryžius,

— Reglamento (EB) Nr. 73/2009 79 straipsnyje numatytą priemoką už baltyminius augalus,

— Reglamento (EB) Nr. 73/2009 82 straipsnyje numatytą išmoką už riešutų plotą (pagal riešutmedžių kategorijas),

— Reglamento (EB) Nr. 73/2009 88 straipsnyje numatytą specialiąją išmoką už medvilnę,

— Reglamento (EB) Nr. 73/2009 122 straipsnyje numatytą vienkartinių išmokų už plotą schemą;

ii) visas paraiškų, kuriose prašoma skirti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 99 straipsnyje numatytas priemokas už avis ir ožkas, skaičius (pagal patelių rūšis ir priemokų rūšis);

b) ne vėliau atitinkamų metų spalio 15 d. – visas nustatytas plotas, už kurį prašoma skirti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 79 straipsnyje numatytą priemoką už baltyminius augalus;

c) ne vėliau kitų metų sausio 31 d.:

i) visas nustatytas plotas, pagal kurį apskaičiuojamas mažinimo koeficientas, kai prašoma skirti:

— Reglamento (EB) Nr. 73/2009 73 straipsnyje numatytą specialiąją išmoką už ryžius (pagal bazinį plotą ir subbazinį plotą),

— Reglamento (EB) Nr. 73/2009 82 straipsnyje numatytą išmoką už riešutų plotą (pagal riešutmedžių kategorijas),

— Reglamento (EB) Nr. 73/2009 88 straipsnyje numatytą specialiąją išmoką už medvilnę,

— Reglamento (EB) Nr. 73/2009 122 straipsnyje numatytą vienkartinių išmokų už plotą schemą;

ii) visas galvijų patinų, už kuriuos prašoma skirti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnyje numatytą specialiąją priemoką, skaičius (pagal amžiaus grupę ir gyvulio tipą (bulius ar jautis));

▼B

iii) visas karvių, už kurias prašoma skirti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnyje numatytą priemoką už karves žindenes, skaičius (pagal 111 straipsnio 2 dalies a ir b punktuose nurodytas schemas);

d) ne vėliau kitų metų kovo 1 d. – visas gyvulių, už kuriuos prašoma skirti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnyje numatytą skerdimo priemoką, skaičius (pagal gyvulio tipą (veršeliai, suaugę galvijai)), nurodant, ar gyvuliai paskersti, ar eksportuoti;

e) ne vėliau kitų metų liepos 31 d. – visas sėklos kiekis, už kurį jau išmokėta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 87 straipsnyje numatyta parama už sėklą (pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 XIII priede išvardytas sėklų rūšis).

2. 1 dalyje numatytuose pranešimuose plotai nurodomi hektarais šimtųjų tikslumu; kiekiai išreiškiami tonomis tūkstantųjų tikslumu.

3. Jei 1 dalyje reikalaujama informacija pasikeičia (visų pirma dėl to, kad ankstesni duomenys patikrinami, ištaisomi ar tikslinami), atnaujinti duomenys pranešami Komisijai per vieną mėnesį nuo tokių pakeitimų padarymo.

II ANTRAŠTINĖ DALIS

SPECIALIOSIOS REGLAMENTO (EB) Nr. 73/2009 IV ANTRAŠTINĖS DALIES TAIKYMO TAISYKLĖS

1 SKYRIUS

Bendrosios nuostatos

5 straipsnis

Specialūs mažiausio ploto, sėjos ir auginimo reikalavimai

1. 1 straipsnio 1 dalies a, c, e ir g punktuose nurodytos specialioji išmoka už ryžius, priemoka už baltyminius augalus, parama už sėklą ir išmokos už vaisius ir daržoves skiriamos tik už plotus (už kiekvieną augalų rūšį), kurie, kaip nurodyta paraiškose gauti paramą, yra ne mažesni kaip 0,3 hektaro. Be to, kiekvienas dirbamas sklypas yra didesnis už mažiausią plotą, kurį pagal Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 13 straipsnio 9 dalyje numatytas ribas nustato valstybė narė.

Maltoje 1 straipsnio 1 dalies a, c, e, ir g punktuose nurodytos tiesioginės išmokos skiriamos tik už plotus (už kiekvieną augalų rūšį), kurie, kaip nurodyta paraiškose, yra ne mažesni kaip 0,1 hektaro, o kiekvienas dirbamas sklypas yra didesnis už mažiausią plotą, kurį pagal Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 13 straipsnio 9 dalyje numatytas ribas nustato valstybė narė.

▼M1

Graikijoje ir Kipre 1 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytos pereinamojo laikotarpio išmokos už vaisius ir daržoves skiriamos tik už plotus (už kiekvieną augalų rūšį), kurie, kaip nurodyta paraiškose, yra ne mažesni

▼M1

kaip 0,1 hektaro, o kiekvienas dirbamas sklypas yra didesnis už mažiausią plotą, kurį pagal Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 13 straipsnio 9 dalyje numatytas ribas nustato valstybė narė.

▼B

Bulgarijoje, Latvijoje, Lenkijoje ir Vengrijoje 1 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytos išmokos už minkštuosius vaisius skiriamos tik už plotus (už kiekvieną augalų rūšį), kurie, kaip nurodyta paraiškose, yra ne mažesni kaip 0,1 hektaro, o kiekvienas dirbamas sklypas yra didesnis už mažiausią plotą, kurį pagal Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 13 straipsnio 9 dalyje numatytas ribas nustato valstybė narė.

2. Mažiausias 1 straipsnio 1 dalies d punkte nurodytos išmokos už plotą skyrimo reikalavimus atitinkantis sklypo plotas – 0,10 hektaro. Tačiau valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir atsižvelgdamos į atitinkamų vietovių ypatumus, gali nustatyti didesnį mažiausią sklypo plotą.

3. 1 straipsnio 1 dalies a, c ir g punktuose nurodytos specialioji išmoka už ryžius, priemoka už baltyminius augalus ir išmokos už vaisius ir daržoves skiriamos tik už visiškai apsėtus ar apsodintus plotus, kuriuose ūkininkaujama laikantis visų vietos standartus atitinkančių įprastų auginimo sąlygų.

6 straipsnis

Ploto mažinimo koeficientai

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 76 straipsnyje, 81 straipsnio 2 dalyje ir 84 straipsnyje nurodytais atvejais ploto mažinimo koeficientas nustatomas prieš skiriant išmokas ūkininkams ir ne vėliau kitų metų sausio 31 d., remiantis duomenimis, perduotais pagal šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies b ir c punktus.

2 SKYRIUS

Specialioji išmoka už ryžius

7 straipsnis

Sėjos datos

Kad atitiktų specialiosios išmokos už ryžius skyrimo reikalavimus, deklaruojamas plotas turi būti apsėtas ne vėliau:

a) Ispanijoje, Italijoje, Portugalijoje ir Prancūzijoje – birželio 30 d. prieš nuimant atitinkamą derlių;

b) kitose Reglamento (EB) Nr. 73/2009 74 straipsnio 2 dalyje nurodytose ryžius auginančiose valstybėse narėse – gegužės 31 d.

8 straipsnis

Išmokų mažinimo koeficientas

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 76 straipsnyje nurodytos specialiosios išmokos už ryžius mažinimo koeficientas apskaičiuojamas pagal šio reglamento I priedą.

▼B

9 straipsnis

Pranešimai

Valstybės narės gali kasmet peržiūrėti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 75 straipsnyje joms nustatyto bazinio ploto ar plotų suskirstymą į subbazinius plotus, taip pat objektyvius kriterijus, kuriais grindžiamas toks suskirstymas. Šią informaciją jos praneša Komisijai ne vėliau gegužės 15 d. prieš nuimant atitinkamą derlių.

3 SKYRIUS

Parama krakmolinių bulvių augintojams

10 straipsnis

Atitiktis paramos skyrimo sąlygoms

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 77 straipsnyje numatyta parama už krakmolines bulves skiriama už bulves, dėl kurių sudaryta auginimo sutartis, kaip numatyta Komisijos reglamento (EB) Nr. 571/2009 ([1]) 3 straipsnyje, atsižvelgiant į grynąjį bulvių svorį, kuris nustatomas vienu iš Komisijos reglamento (EB) Nr. 2235/2003 ([2]) I priede nurodytų metodų, ir, remiantis to reglamento II priede nustatytomis normomis, į pristatytų bulvių krakmolo kiekį.

Už bulves, kuriose krakmolo kiekis nesiekia 13 %, parama neskiriama, išskyrus atvejus, kai taikoma Reglamento (EB) Nr. 571/2009 5 straipsnio 3 dalies antra pastraipa.

11 straipsnis

Mažiausia kaina

Parama už krakmolines bulves priklauso nuo to, ar tenkinamas reikalavimas pateikti įrodymą, kad kaina, sumokėta pristatant į gamyklą pagal Reglamento (EB) Nr. 2235/2003 II priede nustatytas normas, yra ne mažesnė už Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 95a straipsnio 2 dalyje nurodytą kainą.

Taikoma Reglamento (EB) Nr. 571/2009 10 straipsnio 2 dalis.

12 straipsnis

Išmokos

1. Nepažeisdama Reglamento (EB) Nr. 73/2009 29 straipsnio, paramą už bulvių krakmolą ūkininkui skiria valstybė narė, kurios teritorijoje yra valda, iš kurios bulvių krakmolo gamintojui tiekiamos bulvės, per keturis mėnesius nuo tada, kai pateikiamas šio reglamento 11 straipsnyje minimas įrodymas, kad visas to ūkininko atitinkamais prekybos metais turimas kiekis pristatytas į krakmolo gamybos įmonę, ir tenkinamos visos šio reglamento 10 straipsnyje nurodytos sąlygos.

([1]) OL L 171, 2009 7 1, p. 6.
([2]) OL L 339, 2003 12 24, p. 36.

▼B

2. Nuo prekybos metų gruodžio 1 d. valstybės narės gali mokėti avansus, kurie skiriami už atskiras ūkininko per tuos prekybos metus į krakmolo gamybos įmonę pristatyto bulvių kiekio dalis. Kiekvienas avansas mokamas už tą pristatytą krakmolinių bulvių kiekį, dėl kurio pateiktas 11 straipsnyje minimas įrodymas ir kuris atitinka 10 straipsnyje nurodytas sąlygas.

4 SKYRIUS

Priemoka už baltyminius augalus

13 straipsnis

Saldieji lubinai

Sprendžiant dėl Reglamento (EB) Nr. 73/2009 IV antraštinės dalies 1 skyriaus 3 skirsnyje numatytos priemokos už baltyminius augalus skyrimo, saldžiaisiais lubinais laikomi tų veislių lubinai, kurių sėklose karčiųjų sėklų yra ne daugiau kaip 5 %. Karčiųjų sėklų dalis apskaičiuojama atliekant šio reglamento II priede apibūdinamą tyrimą.

14 straipsnis

Grūdų ir baltyminių augalų mišinys

Regionuose, kuriuose baltyminiai augalai paprastai sėjami pramaišiui su grūdais, priemoka už baltyminius augalus mokama pareiškėjo prašymu, jei jis atitinkamos valstybės narės kompetentingoms institucijoms priimtinu būdu įrodo, kad tokiame mišinyje baltyminiai augalai sudaro pagrindinę dalį.

5 SKYRIUS

Išmoka už riešutų plotą

15 straipsnis

Bendrijos paramos skyrimo sąlygos

1. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 82 straipsnyje numatyta parama už plotą gali būti skiriama tik už tuos žemės ūkio sklypus, kurie iki datos, nustatomos pagal Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 11 straipsnio 2 dalį, yra apsodinami riešutmedžiais ir tenkina šio straipsnio 2 ir 3 dalyse numatytus reikalavimus.

Kai sklypas apsodinamas skirtingų veislių riešutmedžiais, o parama diferencijuojama pagal veisles, apie tinkamumą skirti paramą sprendžiama pagal tai, ar bent vienos veislės riešutmedžių skaičius atitinka mažiausio riešutmedžių skaičiaus hektare reikalavimą, kaip nustatyta šio straipsnio 2 dalyje.

2. Viename hektare riešutmedžių skaičius negali būti mažesnis kaip:

i) vedančių lazdynų riešutus – 125;

ii) vedančių migdolus – 50;

▼B

iii) vedančių graikinius riešutus – 50;

iv) vedančių pistacijas – 50;

v) vedančių saldžiavaisio pupmedžio vaisius – 30.

Tačiau valstybės narės, remdamosi objektyviais kriterijais ir atsižvelgdamos į atitinkamos produkcijos ypatumus, gali nustatyti didesnį mažiausią riešutmedžių tankumą.

3. 1 dalies antroje pastraipoje minimais atvejais skirtinos paramos suma prilygsta sumai, kuri gali būti skiriama už paramos skyrimo sąlygas atitinkančias veisles, už kurias skiriama suma yra didžiausia.

16 straipsnis

Nacionalinės paramos skyrimo sąlygos

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 86 ir 120 straipsniuose numatytai nacionalinei paramai taikomas šio reglamento 15 straipsnis.

Nepažeisdama Reglamento (EB) Nr. 73/2009 86 straipsnio, valstybė narė gali nustatyti papildomus tinkamumo skirti paramą kriterijus, jei tokie kriterijai yra suderinami su aplinkos, kaimo plėtros, socialiniais ir ekonominiais paramos schemos tikslais ir nelemia kai kurių gamintojų diskriminacijos. Siekdamos užtikrinti, kad ūkininkai laikytųsi tinkamumo kriterijų, valstybės narės imasi reikiamų priemonių.

17 straipsnis

Pranešimai

1. Valstybės narės praneša Komisijai toliau nurodytą informaciją visais atvejais iki paraiškų pateikimo termino, kurį jos nustato pagal Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 11 straipsnį, bet ne vėliau:

a) kovo 31 d. – šio reglamento 15 straipsnio 2 dalyje nurodytą didesnį riešutmedžių tankumą ir kriterijus, taip pat šio reglamento 16 straipsnyje nurodytus papildomus kriterijus;

b) gegužės 15 d., jei valstybė narė diferencijuoja paramą pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 82 straipsnio 2 dalį, – išmokos už plotą dydį pagal atskirus produktus ir (arba) pakeistą nacionalinį garantuojamą plotą (NGP).

2. Visi informacijos, kurią reikia pranešti Komisijai pagal 1 dalį, pakeitimai taikomi nuo kitų metų, o atitinkama valstybė narė apie juos praneša Komisijai kartu nurodydama objektyvius kriterijus, kuriais visi tie pakeitimai grindžiami.

▼B

6 SKYRIUS

Parama už sėklą

18 straipsnis

Sėklų sertifikavimas

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 87 straipsnyje numatyta parama už sėklą remiantis šio reglamento 19–23 straipsniais skiriama direktyvose 66/401/EEB, 66/402/EEB ir 2002/57/EB apibrėžtoms elitinėms ir oficialiai sertifikuotoms sėkloms, atitinkančioms tose direktyvose nustatytus standartus ir sąlygas, auginti.

19 straipsnis

Sėklų auginimas

1. Sėklos auginamos:

a) arba pagal sėklų auginimo įmonės arba selekcininko ir sėklų augintojo sudarytą auginimo sutartį;

b) arba tiesiogiai sėklų auginimo įmonės ar selekcininko; toks auginimas patvirtinamas auginimo deklaracija.

2. 1 dalyje minimas sėklų auginimo įmones ir selekcininkus patvirtinta ir registruoja valstybės narės. Valstybės narės suteiktas patvirtinimas ar registracija galioja visoje Bendrijoje.

3. Sėklų auginimo įmonė arba selekcininkas, auginantis arba išauginęs sėklas ne toje valstybėje narėje, kurioje buvo suteiktas 2 dalyje minimas patvirtinimas arba registracija, tos kitos valstybės narės kompetentingai institucijai paprašyta (-as) pateikia visą informaciją, reikalingą patikrinti, ar ta įmonė arba selekcininkas turi teisę į paramą.

20 straipsnis

Teritorijų atitiktis paramos skyrimo sąlygoms

Kiekviena valstybė narė skiria paramą tik už tas sėklas, kurios išaugintos jos teritorijoje per tuos kalendorinius metus, kuriais prasideda prekybos metai, už kuriuos gali būti skiriama parama.

Parama skiriama visiems sėklų augintojams taikant sąlygas, kuriomis paramos gavėjams užtikrinamos vienodos galimybės, nepriklausomai nuo jų įsisteigimo Bendrijoje vietos.

21 straipsnis

Prekyba sėklomis

Parama skiriama tik jei gavėjas iš tikrųjų pardavė sėklas sėjai ne vėliau kitų metų po derliaus nuėmimo birželio 15 d. Žodis „parduoti“ reiškia

▼B

laikyti atsargas, demonstruoti siekiant parduoti, siūlyti pirkti arba parduoti ar pristatyti kitam asmeniui.

22 straipsnis

Avansai

Valstybės narės sėklų augintojams avansus gali mokėti nuo prekybos metų, už kuriuos skiriama parama, gruodžio 1 d. Tokie avansai skiriami proporcingai sėjai jau parduotų sėklų, kaip apibrėžta 21 straipsnyje, kiekiui, su sąlyga, kad laikomasi visų šiame skyriuje nustatytų sąlygų.

23 straipsnis

Kanapių veislės

Kanapių (*Cannabis sativa* L.), už kurias pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 87 straipsnio 4 dalį gali būti skiriama parama, veislės yra Komisijos reglamento (EB) Nr. 1120/2009 10 straipsnyje minimos veislės.

7 SKYRIUS

Specialioji išmoka už medvilnę

24 straipsnis

Medvilnei auginti tinkamos žemės ūkio paskirties žemės patvirtinimas

Valstybės narės nustato objektyvius žemės patvirtinimo kriterijus, kuriais remiantis gali būti skiriama Reglamento (EB) Nr. 73/2009 88 straipsnyje numatyta specialioji išmoka už toje žemėje auginamą medvilnę.

Šie kriterijai nustatomi atsižvelgiant į tokius veiksnius:

a) regionų, kuriuose medvilnė yra viena iš svarbiausių auginamų kultūrų, žemės ūkio ekonomika;

b) konkrečių plotų dirvos ir klimato sąlygos;

c) dirvai drėkinti naudojamo vandens tvarkymas;

d) aplinkai nežalingos rotacijos sistemos ir auginimo būdai.

25 straipsnis

Sėjai skirtų veislių patvirtinimas

Valstybės narės tvirtina Bendrajame žemės ūkio augalų rūšių veislių kataloge įregistruotas veisles, kurios pritaikomos prie rinkos poreikių.

26 straipsnis

Tinkamumo reikalavimai

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 89 straipsnio 1 dalyje nurodyti plotai apsėjami laikantis mažiausio augalų tankumo reikalavimo, kurį valstybė narė nustato atsižvelgdama į dirvos ir oro sąlygas, o prireikus – į regioninius ypatumus.

▼B

27 straipsnis

Agronominiai metodai

Valstybėms narėms leidžiama nustatyti specialias augalų priežiūros ir derliaus nuėmimo įprastomis auginimo sąlygomis agronominių metodų taisykles.

28 straipsnis

Tarpšakinių organizacijų patvirtinimas

1. Kasmet iki gruodžio 31 d. valstybės narės kitiems metams patvirtina visas prašymą auginti medvilnę pateikusias tarpšakines medvilnės auginimo organizacijas:

a) kurių visas turimas plotas sudaro bent 4 000 ha, kaip nustatyta valstybės narės, ir kurios atitinka 24 straipsnyje nustatytus patvirtinimo kriterijus ir turi bent vieną medvilnės valymo įmonę;

b) kurios pagal nacionalines ir Bendrijos taisykles priėmė vidaus darbo tvarkos taisykles, visų pirma susijusias su narystės sąlygomis ir mokesčiais.

2. Jei nustatoma, kad patvirtinta tarpšakinė organizacija neatitinka 1 dalyje numatytų patvirtinimo kriterijų, valstybė narė panaikina patvirtinimą, nebent per deramą laikotarpį atitiktis atitinkamiems kriterijams atkuriama. Jei ketinama panaikinti patvirtinimą, apie šį ketinimą valstybė narė praneša tarpšakinei organizacijai ir pateikia patvirtinimo panaikinimo priežastis. Valstybė narė leidžia tarpšakinei organizacijai per nustatytą laikotarpį pateikti pastabas. Jei patvirtinimas panaikinamas, valstybės narės numato taikyti atitinkamas sankcijas.

Patvirtintai tarpšakinei organizacijai, kuriai suteiktas patvirtinimas panaikinamas pagal šios dalies pirmą pastraipą, priklausantys ūkininkai praranda teisę į Reglamento (EB) Nr. 73/2009 92 straipsnio 2 dalyje numatytą paramos padidinimą.

29 straipsnis

Gamintojų įsipareigojimai

1. Gamintojas negali būti daugiau kaip vienos tarpšakinės organizacijos narys.

2. Tarpšakinei organizacijai priklausantis gamintojas savo užaugintą medvilnę tiekia tai pačiai organizacijai priklausančiai medvilnės valymo įmonei.

3. Patvirtintos tarpšakinės organizacijos nariais gamintojai tampa savanoriškai.

30 straipsnis

Pranešimai gamintojams

1. Iki atitinkamų metų sausio 31 d. valstybės narės praneša medvilnės augintojams:

a) patvirtintas veisles; tačiau veislės, patvirtintos pagal 25 straipsnį po šios datos, augintojams turi būti praneštos iki tų pačių metų kovo 15 d.;

▼B

b) žemės patvirtinimo kriterijus;

c) 26 straipsnyje minimą mažiausią augalų tankumą;

d) agronominius metodus, kuriuos būtina taikyti.

2. Jei veislės patvirtinimas panaikinamas, valstybės narės ne vėliau sausio 31 d. apie tai praneša augintojams, kad jie į tai atsižvelgtų kitų metų sėjos sezoną.

8 SKYRIUS

Pereinamojo laikotarpio išmokos už vaisius ir daržoves ir pereinamojo laikotarpio išmoka už minkštuosius vaisius

31 straipsnis

Sąvokų apibrėžtys

Šiame skyriuje vartojamos sąvokos:

a) pareiškėjas – ūkininkas, ūkininkaujantis Reglamento (EB) Nr. 73/2009 96 ir 98 straipsniuose nurodytuose plotuose ir siekiantis gauti tuose straipsniuose numatytą paramą;

b) parama – Reglamento (EB) Nr. 73/2009 96 straipsnyje numatyta pereinamojo laikotarpio išmoka už vaisius ir daržoves arba to reglamento 98 straipsnyje numatyta pereinamojo laikotarpio išmoka už minkštuosius vaisius;

c) pirmasis perdirbėjas – Reglamento (EB) Nr. 73/2009 96 ir 98 straipsniuose minimų žemės ūkio žaliavų naudotojas, kuris verčiasi pirminiu jų perdirbimu ir siekia pagaminti vieną ar daugiau Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 1 straipsnio 1 dalies j punkte išvardytų produktų;

d) supirkėjas – asmuo, sudaręs sutartį su a punkte apibrėžtu pareiškėju ir savo lėšomis perkantis bent vieną iš Reglamento (EB) Nr. 73/2009 54 straipsnio 2 dalies ketvirtoje pastraipoje arba 98 straipsnio 1 dalyje nurodytų produktų;

e) pripažinta gamintojų organizacija – juridinis asmuo arba aiškiai apibrėžta juridinio asmens dalis, atitinkanti Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 122 straipsnio, 125a straipsnio 1 dalies ir 125b straipsnio 1 dalies a punkto reikalavimus ir pripažinta atitinkamos valstybės narės pagal to reglamento 125b straipsnį ir pripažintų gamintojų grupių pagal to reglamento 125e ir 103a straipsnius.

32 straipsnis

Sutartis

1. Neapribojant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 97 straipsnio 4 dalyje numatytos valstybės narės suteikiamos galimybės, to reglamento 97 straipsnio 3 dalyje ir 98 straipsnio 2 dalyje minimą perdirbimo sutartį sudaro pagal 33 straipsnį patvirtintas pirmasis perdirbėjas ir pareiškėjas, jam atstovaujanti pripažinta gamintojų organizacija arba pareiškėjui atstovaujantis pagal 33 straipsnį patvirtintas supirkėjas.

▼B

Jei pripažinta gamintojų organizacija veikia ir kaip patvirtintas pirmasis perdirbėjas, sutartis gali būti pakeista tiekimo įsipareigojimu.

2. Sutartyje arba tiekimo įsipareigojime nurodomi bent šie duomenys:

a) sutarties ar tiekimo įsipareigojimo šalių pavadinimai (pavardės) ir adresai;

b) atitinkamos veislės ir kiekvienos veislės augalais apsodintas plotas;

c) jei taikoma, pareiškėjo įsipareigojimas pirmajam perdirbėjui pateikti visą nuimtą derlių arba valstybių narių nustatytą mažiausią derliaus kiekį.

Tais atvejais, kai sutartį sudaro patvirtintas pirmasis perdirbėjas ir pripažinta gamintojų organizacija arba pareiškėjui atstovaujantis patvirtintas supirkėjas, sutartyje taip pat nurodomi visų susijusių pareiškėjų pavadinimai (pavardės) ir adresai, kaip nurodyta a punkte, taip pat veislės ir apsodintas plotas, kaip nurodyta b punkte.

33 straipsnis

Pirmųjų perdirbėjų ir supirkėjų patvirtinimas

1. Remdamosi šiuo skyriumi valstybės narės nustato savo teritorijoje esančių pirmųjų perdirbėjų ir supirkėjų tvirtinimo sistemą. Visų pirma valstybės narės nustato tvirtinimo sąlygas, kuriomis užtikrinama, kad:

a) patvirtinti pirmieji perdirbėjai ir supirkėjai turėtų administracinių gebėjimų tvarkyti 32 straipsnyje minimas sutartis;

b) patvirtinti pirmieji perdirbėjai turėtų reikiamo gamybos pajėgumo.

2. Valstybės narės nustato tvirtinimo kontrolės tvarką.

3. Pagal Tarybos reglamentus (EB) Nr. 2201/96 ([1]), (EB) Nr. 2202/96 ([2]) ir (EB) Nr. 1234/2007 suteikti patvirtinimai taikant šį skyrių galioja ir toliau.

4. Jei nustatoma, kad patvirtintas pirmasis perdirbėjas arba supirkėjas nesilaiko šiame skyriuje nustatytų įpareigojimų ar jų pagrindu priimtų nacionalinių nuostatų, arba jei patvirtintas pirmasis perdirbėjas arba supirkėjas nesutinka, kad kompetentingos institucijos atliktų patikrinimus pagal Reglamentą (EB) Nr. 1122/2009, arba nepadeda jų vykdyti, valstybės narės taiko atitinkamas sankcijas. Sankcijos taikomos pagal pažeidimo šiurkštumą.

5. Patvirtintų pirmųjų perdirbėjų ir supirkėjų sąrašą valstybės narės viešai paskelbia bent prieš du mėnesius iki datos, nustatytos pagal Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 11 straipsnio 2 dalį arba 13 straipsnio 6 dalį.

([1]) OL L 297, 1996 11 21, p. 29.
([2]) OL L 297, 1996 11 21, p. 49.

▼B

34 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio išmokų už vaisius ir daržoves dydis

1. Iki metų, už kuriuos prašoma skirti paramą, kovo 15 d. valstybės narės taikydamos Reglamento (EB) Nr. 73/2009 97 straipsnio 1 dalį nustato ir viešai paskelbia orientacinį paramos už hektarą dydį.

2. Taikydamos Reglamento (EB) Nr. 73/2009 97 straipsnio 1 ir 2 dalis valstybės narės nustato ir viešai paskelbia galutinį paramos už hektarą dydį pagal nustatytą plotą.

9 SKYRIUS

Priemokos avienos ir ožkienos sektoriuose

1 skirsnis

Paraiškos ir išmokos

35 straipsnis

Paraiškos ir gyvulių laikymo laikotarpis

1. Teikdami paraiškas gauti priemokas už avis ir ožkas ir paraiškas gauti papildomas priemokas, ūkininkai ne tik tenkina Reglamento (EB) Nr. 73/2009 II antraštinės dalies 4 skyriuje apibrėžtos integruotos administravimo ir kontrolės sistemos (toliau – integruotos sistemos) reikalavimus, bet ir tose paraiškose nurodo, ar tais metais, už kuriuos prašoma skirti priemoką, jie prekiavo avių pienu arba avių pieno produktais.

2. Paraiškos gauti priemokas už avis ir ožkas ir paraiškos gauti papildomas priemokas kompetentingai institucijai teikiamos susijusios valstybės narės individualiai nustatytu laikotarpiu, kurio pradžia – ne anksčiau lapkričio 1 d., o pabaiga – ne vėliau balandžio 30 d., atitinkamai prieš tuos metus, už kuriuos prašoma skirti paraiškose nurodytą paramą, ir po jų.

3. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 103 straipsnio 1 dalyje nurodytas laikotarpis, per kurį ūkininkas įsipareigoja savo valdoje laikyti tokį ėriavedžių ir (arba) ožkavedžių skaičių, už kurį prašo skirti paramą (laikymo laikotarpis), yra 100 dienų; šio laikotarpio pradžia – pirma diena po paskutinės paraiškų teikimo laikotarpio dienos, nurodytos 2 dalyje.

36 straipsnis

Vietovės, atitinkančios priemokų už ožkas skyrimo sąlygas

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 101 straipsnio 2 dalyje nustatytus kriterijus atitinka šio reglamento III priede išvardytos vietovės.

Tačiau valstybės narės reguliariai tikrina, ar minėtus kriterijus atitinka visos jų teritorijoje esančios III priede išvardytos vietovės. Apie tai, ar reikia daryti kokius nors III priedo pakeitimus, atlikusios minėtus patikrinimus valstybės narės Komisijai praneša iki metų, einančių prieš tuos

▼B

metus, kuriems tie pakeitimai taikomi, liepos 31 d. Konkrečiai pranešime nurodomos III priede išvardytos vietovės arba tų vietovių dalys, kurios nebeatitinka Reglamento (EB) Nr. 73/2009 101 straipsnio 2 dalyje nustatytų kriterijų, taip pat vietovės, kurios minėtus kriterijus atitinka, bet dar nėra įtrauktos į šio reglamento III priedą. Siūlydamos galimas į sąrašą įtraukti naujas vietoves valstybės narės pateikia Komisijai išsamų savo pasiūlymo pagrindimą.

37 straipsnis

Paraiškos gauti papildomas priemokas ir priemokas už ožkas

1. Norėdamas gauti papildomą priemoką arba priemoką už ožkas, ūkininkas, kurio ne mažiau kaip 50 %, bet mažiau kaip 100 % valdos sudaro Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 1 dalyje nurodytose vietovėse arba šio reglamento III priede išvardytose vietovėse esanti žemės ūkio paskirties žemė, pateikia deklaraciją (-as), kurioje (-iose), remdamasis šio straipsnio 2 ir 3 dalimis, nurodo ūkininkavimo vietovę.

2. Ūkininkas, kuris privalo kasmet pateikti visos jo valdoje esančios žemės ūkio paskirties žemės deklaraciją, teikdamas paraišką gauti paramą, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 19 straipsnio 1 dalyje, toje deklaracijoje nurodo sklypus, kuriuose jis ūkininkauja ir kurie yra Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 1 dalyje arba šio reglamento III priede nurodytose vietovėse.

Ūkininkas, kuris neprivalo teikti 1 dalyje minėtos deklaracijos, jei yra galimybė, naudodamasis pagal integruotą sistemą numatyta žemės ūkio sklypų identifikavimo sistema kasmet pateikia specialią deklaraciją.

Tokioje specialioje deklaracijoje nurodoma ūkininkui priklausančios, nuomojamos arba kitokiu pagrindu naudojamos žemės vieta, tos žemės plotas ir žemės ūkio paskirties sklypai, kurie yra Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 1 dalyje arba šio reglamento III priede nurodytose vietovėse. Valstybės narės gali numatyti, kad tokia speciali deklaracija būtų teikiama kartu su paraiška gauti priemoką už avis ir (arba) ožkas. Valstybės narės taip pat gali pareikalauti, kad tokia speciali deklaracija būtų teikiama naudojant bendrosios išmokos paraiškos formą.

3. Kompetentinga nacionalinė institucija gali pareikalauti, kad būtų pateikti žemės nuosavybės dokumentai, nuomos sutartis arba raštiškas ūkininkų susitarimas ir, jei taikoma, vietos arba regioninės valdžios institucijų, suteikusių ūkininkui žemės ūkio paskirties žemę, patvirtinimas. Tokiame patvirtinime nurodomas gamintojui suteiktos žemės plotas ir sklypai, esantys Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 1 dalyje arba šio reglamento III priede nurodytose vietovėse.

▼B

38 straipsnis

Ūkininkai, vykdantys sezoninį gyvulių pervarymą

1. Ūkininkai, kurių ūkiai yra registruoti vienoje iš Reglamento (EB Nr. 73/2009 102 straipsnio 2 dalies b punkte išvardytų geografinių vietovių ir kurie nori atitikti papildomos priemokos skyrimo sąlygas, paraiškose gauti priemoką nurodo:

a) vietą (-as), į kurią (-as) einamiesiems metams turi būti pervaryti gyvuliai;

b) einamiesiems metams nustatytą bent 90 dienų laikotarpį, minimą Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 2 dalies a punkte.

2. 1 dalyje minimos ūkininkų paraiškos gauti priemoką pateikiamos kartu su dokumentais, patvirtinančiais, kad per pastaruosius dvejus metus gyvuliai iš tikrųjų buvo pervaromi į naujas ganyklas, išskyrus *force majeure* atvejus arba aplinkybes, susidariusias dėl pateisinamų gamtinių sąlygų poveikio bandos nariams, visų pirma – vietovės, kurioje buvo vykdomas gyvulių pervarymas į naujas ganyklas, vietos arba regioninės valdžios institucijų patvirtinimu, kad gyvuliai pervaryti per ne mažiau kaip 90 dienų iš eilės.

Atlikdamos administracines paraiškų patikras, valstybės narės užtikrina, kad paraiškoje gauti priemoką nurodyta ganykla, į kurią buvo pervaryti gyvuliai, yra Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 1 dalyje nurodytoje vietovėje.

39 straipsnis

Priemokų mokėjimas

1. Priemokos ūkininkams mokamos atsižvelgiant į ėriavedžių ir (arba) ožkavedžių, kurias jie laiko savo valdose visą 35 straipsnio 3 dalyje minimą gyvulių laikymo laikotarpį, skaičių.

2. Priemokos mokamos už gyvulius, atitinkančius Reglamento (EB) Nr. 73/2009 100 straipsnyje minimose apibrėžtyse numatytas sąlygas paskutinę gyvulių laikymo laikotarpio dieną.

40 straipsnis

Ūkininkų, prekiaujančių avių pienu arba avių pieno produktais, registras

Ne vėliau kaip trisdešimtą gyvulių laikymo laikotarpio dieną valstybės narės, remdamosi 35 straipsnio 1 dalyje minimomis ūkininkų deklaracijomis, kasmet sudaro avių pienu arba avių pieno produktais prekiaujančių ūkininkų registrą.

Sudarydamos tokius registrus valstybės narės atsižvelgia į patikrinimų rezultatus ir į visus kitus kompetentingoms institucijoms prieinamus

▼B

informacijos šaltinius, visų pirma – iš perdirbėjų arba platintojų gautą informaciją, susijusią su avių pienu arba avių pieno produktais, kuriais prekiauja ūkininkai.

41 straipsnis

Pranešimas

Kasmet ne vėliau spalio 31 d. valstybės narės Komisijai praneša apie visus geografinių vietovių, kuriose vykdomas sezoninis gyvulių pervarymas, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 102 straipsnio 2 dalyje ir šio reglamento 38 straipsnyje, sąrašo pakeitimus.

2 skirsnis

Ribos, rezervai ir teisių perdavimas

42 straipsnis

Nemokamai įgytos teisės

Jei ūkininkas nemokamai įgijo teisių į priemoką iš nacionalinio rezervo, jam draudžiama savo teises perduoti arba laikinai išnuomoti trejus metus nuo teisių įgijimo, išskyrus tinkamai pagrįstas išskirtines aplinkybes.

43 straipsnis

Naudojimasis teisėmis

1. Iš turimų teisių ūkininkas gali turėti dvejopos naudos – jis gali jomis naudotis pats ir (arba) jas išnuomoti kitam ūkininkui.

2. Jei ūkininkas nepasinaudojo 4 dalyje nurodyta mažiausia procentine teisių dalimi, kasmet nepanaudota teisių dalis pervedama į nacionalinį rezervą, išskyrus šiuos atvejus:

a) jei ūkininkas turi daugiausia 20 teisių į priemokas, bet nepasinaudojo mažiausia procentine teisių dalimi dvejus kalendorinius metus iš eilės, į nacionalinį rezervą pervedama tik per paskutinius kalendorinius metus nepanaudota teisių dalis;

b) jei ūkininkas dalyvauja Komisijos pripažintoje ekstensyvinimo programoje;

c) jei ūkininkas dalyvauja Komisijos pripažintoje ankstyvo išėjimo į pensiją schemoje, pagal kurią teisių perdavimas ir (arba) laikina nuoma nėra privalomi;

d) išskirtinėmis ir tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis.

3. Laikinai išnuomoti teises galima tik visiems metams, ir jos turi būti susijusios bent su mažiausiu 44 straipsnio 1 dalyje nurodytu gyvulių skaičiumi. Kiekvieno laikinos nuomos laikotarpio, kuris negali būti ilgesnis kaip treji metai iš eilės, pabaigoje ūkininkas atgauna visas savo teises mažiausiai dvejiems metams iš eilės, išskyrus atvejus, kai

▼B

teisės yra perduotos. Jei kiekvienais iš tų dvejų metų ūkininkas nepasinaudoja bent mažiausia 4 dalyje numatyta procentine teisių dalimi, valstybė narė ūkininko nepanaudotą teisių dalį panaikina ir kasmet grąžina į nacionalinį rezervą, išskyrus išskirtines ir tinkamai pagrįstas aplinkybes.

Tačiau, jei ūkininkas dalyvauja Komisijos pripažintoje ankstyvo išėjimo į pensiją schemoje, valstybės narės gali numatyti pailginti bendrą laikinos nuomos, kai įgyvendinamos tokios schemos, laikotarpį.

Ūkininkams, įsipareigojusiems dalyvauti ekstensyvinimo programoje pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2078/92 ([1]) 2 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytą priemonę, pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1257/1999 ([2]) 22 ir 23 straipsnius arba pagal Tarybos reglamento (EB) Nr. 1698/2005 ([3]) 39 straipsnį, draudžiama laikinai išnuomoti ir (arba) perduoti savo teises visą dalyvavimo minėtose programose laikotarpį. Tačiau ši nuostata netaikoma tais atvejais, kai pagal programą ūkininkams leidžiama perduoti ir (arba) laikinai išnuomoti teises, jei jiems dalyvaujant ne šioje pastraipoje minimose priemonėse tokias teises turėti privaloma.

4. Mažiausia procentinė teisių į priemoką dalis, kuria būtina pasinaudoti, yra 70 %.

Tačiau valstybės narės šią procentinę dalį gali padidinti iki 100 %. Jos iš anksto informuoja Komisiją apie tai, kokią procentinę dalį ketina taikyti.

44 straipsnis

Teisių perdavimas ir laikina nuoma

1. Įvertinusios savo gamybos struktūras, valstybės narės gali nustatyti mažiausią teisių į priemokas skaičių, dėl kurio gali būti sudaromas dalinio teisių perdavimo neperduodant valdos sandoris. Šis mažiausias teisių į priemokas skaičius negali viršyti 10.

2. Teisių į priemokas perdavimas arba tokių teisių laikina nuoma įsigalioja tik po to, kai tokias teises perduodantis ir (arba) išnuomojantis ūkininkas ir jas įgyjantis ūkininkas apie tai praneša valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Pranešimas kompetentingoms institucijoms pateikiamas iki valstybės narės nustatyto termino ir ne vėliau paskutinės paraiškų gauti priemokas teikimo laikotarpio toje valstybėje narėje dienos, išskyrus atvejus, kai teisės perduodamos paveldėjimo būdu. Tokiais atvejais teises įgyjantis ūkininkas įpareigojamas pateikti atitinkamus teisinius dokumentus, įrodančius, kad jis yra mirusio ūkininko teisių paveldėtojas.

([1]) OL L 215, 1992 7 30, p. 85.
([2]) OL L 160, 1999 6 26, p. 80.
([3]) OL L 277, 2005 10 21, p. 1.

▼B

3. Jei teisės perduodamos neperduodant valdos, be kompensacinės išmokos į nacionalinį rezervą visais atvejais turi būti perduodama bent viena teisė.

45 straipsnis

Individualių viršutinių ribų keitimas

Jei teisės į priemokas yra perduodamos arba laikinai išnuomojamos, valstybės narės nustato naujas individualias viršutines ribas ir susijusiems ūkininkams jiems priklausančių teisių į priemokas skaičių praneša ne vėliau kaip per 60 dienų nuo laikotarpio, per kurį gamintojas pateikė paraišką, paskutinės dienos.

Pirmoji pastraipa netaikoma, jei teisės perduodamos paveldėjimo būdu, kaip nurodyta 44 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje.

46 straipsnis

Ūkininkai, kuriems jų dirbama žemė nepriklauso

Tik valstybei arba kolektyvui priklausančioje žemėje ūkininkaujantys ūkininkai, kurie nusprendžia daugiau tokios žemės nebenaudoti kaip ganyklos ir perduoti visas savo teises kitam ūkininkui, prilyginami savo valdas parduodantiems arba perduodantiems ūkininkams. Visais kitais atvejais tokie ūkininkai prilyginami ūkininkams, perduodantiems tik savo teises į priemokas.

47 straipsnis

Teisių perdavimas per nacionalinį rezervą

Jei valstybės narės numato, kad teisės turi būti perduodamos per nacionalinį rezervą, taikomos šio skirsnio nuostatas atitinkančios nacionalinės nuostatos. Be to, tokiais atvejais:

a) valstybės narės gali numatyti galimybę teises laikinai nuomoti per nacionalinį rezervą;

b) jei teisės į priemokas yra perduodamos arba laikinai išnuomojamos pagal a punktą, teisių perdavimas į rezervą įsigalioja tik po to, kai valstybės narės kompetentingų institucijų pranešimą gauna teises perduodantis ir (arba) nuomojantis ūkininkas, o teisių pervedimas iš rezervo kitam ūkininkui įsigalioja tik po to, kai kompetentingų institucijų pranešimą gauna tas teises įgyjantis ūkininkas.

Be to, pirmoje pastraipoje minimomis nacionalinėmis nuostatomis užtikrinama, kad už tą teisių dalį, kuriai netaikoma Reglamento (EB) Nr. 73/2009 105 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, valstybė narė skirtų išmoką, prilygstančią sumai, kuri būtų mokama vieno ūkininko teisių

▼B

tiesioginio perdavimo kitam ūkininkui atveju, visų pirma atsižvelgiant į susijusios valstybės narės gamybos tendencijas. Tokia išmoka prilygsta sumai, kurią turi sumokėti ūkininkas, lygiavertes teises įgyjantis iš nacionalinio rezervo.

48 straipsnis

Individualių ribų apskaičiavimas

Apskaičiuojant ir vėliau koreguojant individualias teisių į priemokas ribas naudojami tik sveiki skaičiai.

Todėl, jei galutinis aritmetinių veiksmų rezultatas nėra sveikas skaičius, naudojamas artimiausias sveikas skaičius. O jei gautas rezultatas lygus pusei sveiko skaičiaus, naudojamas didesnis sveikas skaičius.

49 straipsnis

Pranešimas

1. Kasmet iki gruodžio 31 d. valstybės narės praneša Komisijai apie visus perduotos teisių į priemokas dalies, kuri atiduodama į nacionalinį rezervą pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 105 straipsnio 2 dalį, pakeitimus ir, jei taikoma, apie priemones, kurių imtasi pagal to reglamento 105 straipsnio 3 dalį.

2. Kasmet iki balandžio 30 d. valstybės narės praneša Komisijai:

a) per praėjusius metus po teisių perdavimo neperduodant valdos į nacionalinį rezervą be kompensacinės išmokos grąžintų teisių į priemokas skaičių;

b) per praėjusius metus į nacionalinį rezervą perduotų nepanaudotų teisių į priemokas, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 106 straipsnio 2 dalyje, skaičių;

c) per praėjusius metus pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 106 straipsnio 3 dalį suteiktų teisių skaičių;

d) per praėjusius metus mažiau palankiose vietovėse ūkininkaujantiems ūkininkams iš nacionalinio rezervo suteiktų teisių skaičių.

10 SKYRIUS

Išmokos už galvijieną

1 skirsnis

Specialioji priemoka

50 straipsnis

Paraiškos

1. Teikiant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 19 straipsnyje nurodytas paraiškas gauti tiesiogines išmokas, kai prašoma skirti šiame skyriuje numatomą specialiąją priemoką, būtina ne tik tenkinti integruotos sistemos reikalavimus, bet ir kiekvienoje paraiškoje:

a) nurodyti gyvulių skaičių pagal amžiaus grupes;

▼B

b) pateikti nuorodą į pasus arba administracinius dokumentus, pridedamus prie paraiškoje nurodytų gyvulių.

2. Paraiškos gali būti teikiamos tik dėl gyvulių, kurie 53 straipsnyje nurodyto gyvulių laikymo laikotarpio pirmą dieną yra:

a) jei tai buliai – ne jaunesni kaip septynių mėnesių;

b) jei tai jaučiai:

i) ne jaunesni kaip septynių mėnesių ir ne vyresni kaip 19 mėnesių (jei priskiriami pirmajai amžiaus grupei);

ii) ne jaunesni kaip 20 mėnesių (jei priskiriami antrajai amžiaus grupei).

51 straipsnis

Priemokos skyrimas

Gyvuliai, neatitinkantys specialiosios priemokos skyrimo sąlygų atlikus Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnio 4 dalyje numatytą proporcinį gyvulių skaičiaus mažinimą, nebegali būti laikomi tos pačios amžiaus grupės paraiškos objektu ir yra laikomi priemokos skyrimo objektu.

52 straipsnis

Pasai ir administraciniai dokumentai

1. Valstybės narės kompetentingos institucijos užtikrina, kad Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 6 straipsnyje nurodytais pasais arba Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnio 3 dalies b punkte nurodytais lygiaverčiais nacionaliniais administraciniais dokumentais būtų užtikrinama, kad už vieną vienos amžiaus grupės gyvulį būtų galima skirti tik vieną priemoką.

Prireikus valstybės narės padeda viena kitai tai įgyvendinti.

2. Valstybės narės gali numatyti, kad 1 dalyje minimas administracinis dokumentas būtų:

a) pridedamas prie kiekvieno gyvulio;

b) išsamus sąrašas su visa administraciniam dokumentui privaloma informacija, kurį ūkininkas turėtų savo žinioje, su sąlyga, kad nuo dienos, kai parengiama pirmoji paraiška, aptariamieji gyvuliai liktų pas tą patį ūkininką iki juos pateikiant rinkai siekiant paskersti;

c) išsamus sąrašas su visa administraciniam dokumentui privaloma informacija, kurį centrinės valdžios institucijos turėtų savo žinioje, su sąlyga, kad šia galimybe pasinaudojanti valstybė narė arba valstybės narės regionas atliktų visų paraiškoje nurodytų gyvulių patikras vietoje, tikrintų tų gyvulių judėjimą ir aiškiai pažymėtų kiekvieną patikrintą gyvulį; ūkininkai privalo leisti atlikti šiuos veiksmus;

▼B

d) išsamus sąrašas su visa administraciniam dokumentui privaloma informacija, kurį centrinės valdžios institucijos turėtų savo žinioje, su sąlyga, kad valstybė narė imtųsi priemonių, reikalingų užtikrinti, kad priemoka už tos pačios amžiaus grupės gyvulius nebūtų skiriama du kartus, ir paprašyta nedelsdama pateiktų informaciją apie priemokos už kiekvieną gyvulį būklę.

3. Valstybės narės, nusprendusios pasinaudoti viena ar keliomis 2 dalyje numatytomis galimybėmis, Komisijai laiku apie tai praneša ir pateikia susijusias įgyvendinamąsias nuostatas.

53 straipsnis

Gyvulių laikymo laikotarpis

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnio 3 dalies a punkte minimas gyvulių laikymo laikotarpis – du mėnesiai; jis prasideda kitą dieną po paraiškos pateikimo.

Tačiau valstybės narės gali numatyti galimybę ūkininkams nusistatyti kitokias gyvulių laikymo laikotarpio pradžios datas su sąlyga, kad toks laikotarpis prasidėtų praėjus ne daugiau kaip dviem mėnesiams nuo paraiškos pateikimo.

54 straipsnis

Regioninės viršutinės ribos

1. Jei pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnio 4 dalį proporcingai sumažintas reikalavimus atitinkančių gyvulių skaičius yra mažesnis už sveiką skaičių, priklausomai nuo to skaičiaus trupmeninės dalies skiriama atitinkama priemokos vieneto sumos dalis. Šiuo atveju atsižvelgiama tik į pirmąjį skaitmenį po kablelio.

2. Valstybės narės, nusprendusios įtraukti kitus regionus, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 109 straipsnio a punkte, arba iš dalies pakeisti savo teritorijoje esančius regionus, apie šį sprendimą informuoja Komisiją iki atitinkamų metų sausio 1 d., pateikdamos regiono apibūdinimą ir nustatytas viršutines ribas. Apie visus paskesnius pakeitimus Komisijai pranešama iki atitinkamų metų sausio 1 d.

55 straipsnis

Gyvulių skaičiaus vienoje valdoje ribos

1. Valstybės narės, nusprendusios pakeisti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 110 straipsnio 1 dalyje nurodytą vienos amžiaus grupės gyvulių skaičiaus vienoje valdoje ribą, kuri dabar yra 90, arba nukrypti nuo šios ribos, apie tai informuoja Komisiją iki atitinkamų kalendorinių metų sausio 1 d.

Be to, valstybės narės, nustačiusios mažiausio gyvulių skaičiaus vienoje valdoje ribą, nuo kurios proporcinis gyvulių mažinimas nebetaikomas, apie tai informuoja Komisiją iki atitinkamų kalendorinių metų sausio 1 d.

▼B

2. Apie visus paskesnius 1 dalies taikymo pakeitimus Komisijai pranešama iki atitinkamų metų sausio 1 d.

56 straipsnis

Priemokos skyrimas skerdimo metu

1. Valstybės narės gali skirti specialiąją priemoką skerdimo metu:

a) už vienos amžiaus grupės bulius;

b) už pirmosios arba antrosios amžiaus grupės jaučius arba derinant priemokų už abiejų amžiaus grupių gyvulius skyrimą.

2. Valstybės narės, nusprendusios specialiąsias priemokas skerdimo metu skirti pagal 1 dalį, numato, kad priemoka gali būti skiriama ir tada, kai reikalavimus atitinkantys gyvuliai išvežami į kitą valstybę narę arba eksportuojami į trečiąją šalį.

3. Valstybės narės, nusprendusios specialiąsias priemokas skerdimo metu skirti pagal šio straipsnio 1 dalį, skirdamos priemokas šį skirsnį, 77 straipsnį ir 78 straipsnio 1 ir 2 dalis taiko *mutatis mutandis*.

4. Paraiškose gauti paramą pateikiama ne tik 78 straipsnio 1 dalyje minima informacija, bet ir nurodoma, ar gyvulys yra bulius, ar jautis, o kartu su paraiška pateikiamas dokumentas su 52 straipsnyje reikalaujama informacija. Valstybės narės pasirinkimu tai gali būti vienas iš šių dokumentų:

a) pasas arba paso kopija, jei yra keli naudojamos rūšies dokumento egzemplioriai;

b) paso kopija, jei yra tik vienas naudojamos rūšies paso egzempliorius, kuris turi būti grąžintas kompetentingai institucijai, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 6 straipsnyje; tokiu atveju valstybė narė imasi veiksmų užtikrinti, kad dokumento kopijoje pateikiama informacija atitiktų originalą;

c) jei nėra paso – nacionalinis administracinis dokumentas Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 6 straipsnyje nustatytomis sąlygomis.

Valstybės narės gali laikinai sustabdyti nacionalinio administracinio dokumento taikymą. Tokiu atveju valstybės narės imasi priemonių užtikrinti, kad priemoka nebūtų skiriama du kartus už tos pačios amžiaus grupės gyvulius, kurie yra Bendrijos vidaus prekybos objektas.

Jei Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 3 straipsnio b punkte nurodytose kompiuterinėse duomenų bazėse valstybei narei priimtinu būdu pateikiama informacija, reikalinga užtikrinti, kad už kiekvieną vienos amžiaus grupės gyvulį būtų skiriama tik viena priemoka, prie paraiškos gauti paramą pridėti šios dalies pirmoje pastraipoje nurodyto dokumento nereikia.

Nukrypdamos nuo šios dalies pirmos pastraipos, 78 straipsnio 2 dalies pirmoje pastraipoje nurodytą galimybę taikančios valstybės narės imasi priemonių užtikrinti, kad ūkininkas galėtų konkrečiai nustatyti gyvulius, dėl kurių jis teikia paraišką gauti specialiąją priemoką.

▼B

5. Bulių paskerdimą įrodančiame dokumente nurodomas skerdenos svoris.

6. Jei gyvulys išvežamas, išvežimo įrodymu laikomas siuntėjo patvirtinimas, kuriame nurodoma gyvulio paskirties valstybė narė.

Tokiu atveju paraiškoje gauti paramą nurodoma:

a) siuntėjo pavadinimas (pavardė) ir adresas (arba lygiavertis kodas);

b) gyvulio atpažinties numeris;

c) patvirtinimas, kad gyvulys ne jaunesnis kaip devynių mėnesių.

Paraiškos gauti paramą pateikiamos iki gyvulį išvežant iš konkrečios valstybės narės teritorijos, o išvežimo įrodymas pateikiamas per tris mėnesius nuo gyvulių išvežimo iš konkrečios valstybės narės teritorijos.

57 straipsnis

Informacija apie subsidijų sistemą

1. Taikant 56 straipsnį ir nukrypstant nuo 53 straipsnio, priemoka mokama ūkininkams, kurie išlaikė gyvulius bent dviejų mėnesių gyvulių laikymo laikotarpį, kuris baigėsi likus mažiau kaip vienam mėnesiui iki skerdimo ar išsiuntimo arba mažiau kaip dviem mėnesiams iki eksportavimo.

Priemokos už jaučius mokamos pagal šias taisykles:

a) priemokos už pirmosios amžiaus grupės gyvulius mokamos tik jei ūkininkas išlaikė gyvulį ne trumpiau kaip du mėnesius laikotarpiu, kai gyvulys yra ne jaunesnis kaip septynių mėnesių ir jaunesnis kaip 22 mėnesių;

b) priemokos už antrosios amžiaus grupės gyvulius gali būti mokamos tik jei ūkininkas ne trumpiau kaip du mėnesius išlaikė ne jaunesnį kaip 20 mėnesių gyvulį;

c) priemokos už abiejų amžiaus grupių gyvulius gali būti mokamos kartu tik jei ūkininkas išlaikė gyvulį ne trumpiau kaip keturis mėnesius iš eilės pagal a ir b punktuose nustatytus amžiaus reikalavimus;

d) priemokos už antrosios amžiaus grupės gyvulius gali būti mokamos tik jei iš kitos valstybės narės išvežamas ne jaunesnis kaip 19 mėnesių gyvulys.

2. Skerdenos svoris nustatomas remiantis Tarybos reglamento (EB) Nr. 1183/2006 ([1]) 2 straipsnyje pateikiama skerdenos apibrėžtimi.

Jei pristatyta skerdena neatitinka minėtos apibrėžties, taikomi Komisijos reglamento (EB) Nr. 1249/2008 ([2]) III priede nustatyti koregavimo koeficientai.

Jei galvijas skerdžiamas skerdykloje, kurioje netaikoma Bendrijos suaugusių galvijų skerdenų klasifikavimo skalė, valstybės narės gali leisti

([1]) OL L 214, 2006 8 4, p. 1.
([2]) OL L 337, 2008 12 16, p. 3.

▼B

skerdenos svorį nustatyti pagal gyvąjį paskersto gyvulio svorį. Tokiu atveju laikoma, kad, jei gyvasis paskersto gyvulio svoris yra 340 kg arba daugiau, tai skerdenos svoris – 185 kg arba daugiau.

58 straipsnis

Pranešimas

Valstybės narės iki atitinkamų kalendorinių metų pradžios informuoja Komisiją apie savo sprendimą dėl 56 straipsnio taikymo arba apie susijusius pakeitimus ir atitinkamas procedūras.

2 skirsnis

Priemoka už karves žindenes

59 straipsnis

Mėsinių veislių karvės

Taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 109 straipsnio d punktą ir 115 straipsnio 2 dalį, šio reglamento IV priede išvardytų galvijų veislių karvės nėra laikomos mėsinių veislių karvėmis.

60 straipsnis

Didžiausia individuali kvota

1. Valstybės narės, nusprendusios pakeisti didžiausią individualią 120 000 kg kvotą, nurodytą Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnio 2 dalies b punkte, arba nuo jos nukrypti, apie tai informuoja Komisiją iki atitinkamų kalendorinių metų sausio 1 d.

2. Apie visus paskesnius 1 dalies taikymo pakeitimus Komisijai pranešama iki atitinkamų metų gruodžio 31 d.

61 straipsnis

Gyvulių laikymo laikotarpis

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnio 2 dalyje numatytas šešių mėnesių gyvulių laikymo laikotarpis prasideda kitą dieną po paraiškos pateikimo.

▼M3

Tačiau, jei valstybė narė naudojasi Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 16 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyta galimybe, datą ji nustato tada, kai prasideda šio straipsnio pirmoje pastraipoje nurodytas laikotarpis.

▼B

62 straipsnis

Paraiškos

1. Nepažeidžiant integruotos sistemos reikalavimų, kai teikiama Reglamento (EB) Nr. 73/2009 19 straipsnyje numatyta paraiška gauti

▼B

tiesioginę išmoką apima paraišką gauti priemoką, kuri gali būti skiriama pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnio 2 dalies b punktą, toje paraiškoje pateikiama:

a) pareiškimas, kuriame nurodoma individuali pieno kvota, kuri gamintojui taikoma kovo 31 d., einančią prieš atitinkamais kalendoriniais metais prasidedantį 12 mėnesių pertekliaus mokesčio sistemos taikymo laikotarpį; jei paraiškos pateikimo dieną ši kvota nėra žinoma, ji kompetentingoms institucijoms nurodoma vos atsiradus galimybei;

b) ūkininko įsipareigojimas 12 mėnesių nuo paraiškos pateikimo nedidinti individualios kvotos virš kiekybinio apribojimo, nustatyto Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnio 2 dalies b punkte.

B punktas netaikomas, jei valstybė narė yra panaikinusi kiekybinį apribojimą.

2. Paraiškos gauti priemoką už karves žindenes teikiamos visą valstybės narės nustatytą šešių mėnesių per kalendorinius metus laikotarpį.

Valstybės narės gali numatyti atskirus paraiškų teikimo laikotarpius ar datas visą minėtą laikotarpį ir paraiškų gauti priemoką, kurias ūkininkai gali pateikti per kalendorinius metus, skaičių.

▼M3

3. Jei valstybė narė naudojasi Reglamento (EB) Nr. 1122/2009 16 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje numatyta galimybe, paraiška gauti priemoką už karves žindenes gali būti teikiama pareiškimo dėl dalyvavimo, kuris taip pat atitinka šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a ir b punktuose išdėstytus reikalavimus, forma. Valstybė narė gali nuspręsti, kad konkretiems metams pateiktas pareiškimas dėl dalyvavimo galioja vienus ar daugiau metų iš eilės, jei pareiškime dėl dalyvavimo pateikta informacija išlieka tiksli.

▼B

63 straipsnis

Vidutinis pieno primilžis

Vidutinis pieno primilžis apskaičiuojamas remiantis V priede nustatytomis vidutinėmis primilžio normomis. Tačiau apskaičiuodamos vidutinį pieno primilžį valstybės narės gali remtis jų pripažintu dokumentu, kuriame nurodytas vidutinis ūkininko pieninių galvijų bandos primilžis.

64 straipsnis

Papildoma nacionalinė priemoka

1. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnio 5 dalyje numatyta papildoma nacionalinė priemoka už karves žindenes gali būti skiriama tik tam ūkininkui, kuris už tuos pačius kalendorinius metus gauna priemoką už karves žindenes.

Papildoma nacionalinė priemoka už karves žindenes skiriama tik kai neviršijamas gyvulių, atitinkančių tokios priemokos skyrimo sąlygas, skaičius, jei tai aktualu atlikus Reglamento (EB) Nr. 73/2009 115 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje nustatytą proporcinį gyvulių skaičiaus mažinimą.

▼B

2. Valstybės narės gali nustatyti papildomų nacionalinių priemokų už karves žindenes gavimo papildomas sąlygas. Jos apie tai informuoja Komisiją likus deramam laikotarpiui iki tokių sąlygų įsigaliojimo.

3. Ne vėliau kiekvienų kalendorinių metų rugpjūčio 31 d. Komisija nusprendžia, kurios valstybės narės atitinka Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnio 5 dalies trečioje pastraipoje nustatytas sąlygas.

65 straipsnis

Individualios viršutinės ribos

Valstybės narės, vadovaudamosi Reglamento (EB) Nr. 73/2009 112 straipsnio 1 dalimi, kiekvienam ūkininkui nustato individualias viršutines ribas.

66 straipsnis

Pranešimas

1. Kasmet iki gruodžio 31 d. valstybės narės praneša Komisijai apie:

a) visus Reglamento (EB) Nr. 73/2009 113 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje aptariamo mažinimo pakeitimus;

b) jei taikoma, visus pagal to reglamento 113 straipsnio 3 dalies a punktą taikomų priemonių pakeitimus.

2. Ne vėliau kiekvienų kalendorinių metų liepos 31 d. naudodamos Komisijos pateiktą formą valstybės narės elektroniniu būdu Komisijai praneša:

a) per praėjusius kalendorinius metus po teisių perdavimo neperduodant valdos į nacionalinį rezervą be kompensacinės išmokos grąžintų teisių į priemokas skaičių;

b) per praėjusius kalendorinius metus į nacionalinį rezervą perduotų nepanaudotų teisių į priemokas, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 69 straipsnio 2 dalyje, skaičių;

c) per praėjusius kalendorinius metus pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 114 straipsnio 3 dalį suteiktų teisių skaičių.

67 straipsnis

Nemokamai įgytos teisės

Jei ūkininkas nemokamai įgijo teises į priemokas iš nacionalinio rezervo, jam draudžiama savo teises perduoti arba laikinai išnuomoti kitus trejus metus iš eilės, išskyrus tinkamai pagrįstas išskirtines aplinkybes.

▼B

68 straipsnis

Naudojimasis teisėmis

1. Iš turimų teisių ūkininkas gali turėti dvejopos naudos – jis gali jomis naudotis pats ir (arba) jas išnuomoti kitam gamintojui.

2. Jei ūkininkas nepasinaudojo 4 dalyje nurodyta mažiausia procentine teisių dalimi, kiekvienais kalendoriniais metais nepanaudota teisių dalis pervedama į nacionalinį rezervą, išskyrus šiuos atvejus:

a) jei ūkininkas turi daugiausia septynias teises į priemokas ir nepasinaudojo 4 dalyje nustatyta mažiausia procentine teisių dalimi dvejus kalendorinius metus iš eilės, tik per paskutinius kalendorinius metus nepanaudota teisių dalis pervedama į nacionalinį rezervą;

b) jei ūkininkas dalyvauja Komisijos pripažintoje ekstensyvinimo programoje;

c) jei ūkininkas dalyvauja Komisijos pripažintoje ankstyvo išėjimo į pensiją schemoje, pagal kurią teisių perdavimas ir (arba) laikina nuoma nėra privalomi; arba

d) išskirtinėmis ir tinkamai pagrįstomis aplinkybėmis.

3. Laikinai išnuomoti teises galima tik visiems kalendoriniams metams, ir jos turi būti susijusios bent su mažiausiu 69 straipsnio 1 dalyje nurodytu gyvulių skaičiumi. Kiekvieno laikinos nuomos laikotarpio, kuris negali būti ilgesnis kaip treji metai iš eilės, pabaigoje ūkininkas atgauna visas savo teises mažiausiai dvejiems kalendoriniams metams iš eilės, išskyrus atvejus, kai teisės yra perduotos. Jei kiekvienais iš tų dvejų metų ūkininkas nepasinaudoja bent mažiausia pagal 4 dalį nustatyta procentine teisių dalimi, valstybė narė ūkininko nepanaudotą teisių dalį panaikina ir kasmet grąžina į nacionalinį rezervą, išskyrus išskirtines ir tinkamai pagrįstas aplinkybes.

Tačiau, jei ūkininkas dalyvauja Komisijos pripažintoje ankstyvo išėjimo į pensiją schemoje, valstybės narės gali numatyti pailginti bendrą laikinos nuomos įgyvendinant tas schemas laikotarpį.

Ūkininkams, įsipareigojusiems dalyvauti ekstensyvinimo programoje pagal Reglamento (EEB) Nr. 2078/92 2 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytą priemonę, pagal Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 22 ir 23 straipsnius arba pagal Reglamento (EB) Nr. 1698/2005 39 straipsnį, draudžiama laikinai išnuomoti ir (arba) perduoti savo teises visą dalyvavimo minėtose programose laikotarpį. Tačiau ši pastraipa netaikoma tais atvejais, kai pagal programą ūkininkams leidžiama perduoti ir (arba) laikinai išnuomoti teises, jei jiems dalyvaujant ne šioje pastraipoje minimose priemonėse tokias teises turėti privaloma.

▼B

4. Mažiausia procentinė teisių į priemoką dalis, kuria būtina pasinaudoti, yra 70 %. Tačiau valstybės narės šią procentinę dalį gali padidinti iki 100 %.

Valstybės narės iš anksto informuoja Komisiją apie tai, kokią procentinę dalį ketina taikyti, arba apie minėtos procentinės dalies pakeitimus.

69 straipsnis

Teisių perdavimas ir laikina nuoma

1. Įvertinusios savo gamybos struktūras, valstybės narės gali nustatyti mažiausią teisių į priemokas skaičių, dėl kurio gali būti sudaromas dalinio teisių perdavimo neperduodant valdos sandoris. Šis mažiausias teisių į priemokas skaičius negali viršyti penkių.

2. Teisių į priemokas perdavimas arba tokių teisių laikina nuoma įsigalioja tik po to, kai tokias teises perduodantis ir (arba) išnuomojantis ūkininkas ir jas įgyjantis ūkininkas apie tai bendrai praneša valstybės narės kompetentingoms institucijoms.

Pranešimas kompetentingoms institucijoms pateikiamas iki valstybės narės nustatyto termino ir ne vėliau dienos, kurią teises įgyjantis ūkininkas pateikia paraišką gauti priemoką, išskyrus atvejus, kai teisės perduodamos paveldėjimo būdu. Tokiais atvejais teises įgyjantis ūkininkas įpareigojamas pateikti atitinkamus teisinius dokumentus, įrodančius, kad jis yra mirusio ūkininko teisių paveldėtojas.

70 straipsnis

Individualių viršutinių ribų keitimas

Jei teisės į priemokas yra perduodamos arba laikinai išnuomojamos, valstybės narės nustato naujas individualias viršutines ribas ir praneša susijusiems ūkininkams jiems priklausančių teisių į priemokas skaičių ne vėliau kaip per 60 dienų nuo laikotarpio, per kurį gamintojas pateikė paraišką, paskutinės dienos.

Pirmoji pastraipa netaikoma, jei teisės perduodamos paveldėjimo būdu.

71 straipsnis

Ūkininkai, kuriems jų dirbama žemė nepriklauso

Tik valstybei arba kolektyvui priklausančioje žemėje ūkininkaujantys ūkininkai, kurie nusprendžia daugiau tokioje žemėje nebeūkininkauti ir perduoti visas savo teises kitam ūkininkui, prilyginami savo valdas parduodantiems arba perduodantiems ūkininkams. Visais kitais atvejais tokie ūkininkai prilyginami ūkininkams, perduodantiems tik savo teises į priemokas.

▼B

72 straipsnis

Teisių perdavimas per nacionalinį rezervą

Jei valstybės narės numato, kad teisių perdavimas neperduodant valdos turi būti atliekamas per nacionalinį rezervą vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 73/2009 113 straipsnio 3 dalies b punktu, taikomos 69–71 straipsnių nuostatas atitinkančios nacionalinės nuostatos. Be to, tokiais atvejais:

— valstybės narės gali numatyti galimybę teises laikinai nuomoti per nacionalinį rezervą,

— jei teisės į priemokas yra perduodamos arba laikinai išnuomojamos pagal pirmąją įtrauką, teisių perdavimas į rezervą įsigalioja tik po to, kai valstybės narės kompetentingų institucijų pranešimą gauna teises perduodantis ir (arba) nuomojantis ūkininkas, o teisių pervedimas iš rezervo kitam ūkininkui įsigalioja tik po to, kai kompetentingų institucijų pranešimą gauna tas teises įgyjantis ūkininkas.

Be to, tokiomis nuostatomis turi būti užtikrinama, kad už tą teisių dalį, kuriai netaikoma Reglamento (EB) Nr. 73/2009 113 straipsnio 2 dalies antra pastraipa, valstybė narė skirtų išmoką, prilygstančią sumai, kuri būtų mokama vieno ūkininko teisių tiesioginio perdavimo kitam atveju, visų pirma atsižvelgiant į susijusios valstybės narės gamybos tendencijas. Tokia išmoka prilygsta sumai, kurią turi sumokėti ūkininkas, lygiavertes teises įgyjantis iš nacionalinio rezervo.

73 straipsnis

Dalinės teisės

1. Jei pagal 65–72 straipsnius atliktų aritmetinių veiksmų rezultatas nėra sveikas skaičius, atsižvelgiama tik į pirmąjį skaitmenį po kablelio.

2. Jei pritaikius šio skirsnio nuostatas ūkininkui suteikiamos arba nacionaliniam rezervui priklausančios teisės į priemokas yra dalinės, šios dalinės teisės susumuojamos.

3. Jei ūkininkas turi dalinę teisę į priemoką, ja naudodamasis jis gali gauti tik atitinkamą priemokos ir, jei taikoma, 64 straipsnyje nurodytos papildomos nacionalinės priemokos vieneto sumos dalį.

74 straipsnis

Specialioji išmokų už telyčias schema

1. Valstybės narės, siekiančios pasinaudoti Reglamento (EB) Nr. 73/2009 115 straipsnio 1 dalyje numatyta galimybe, apie tai informuoja Komisiją ir kartu pateikia Komisijai susijusius duomenis, pagal kuriuos būtų galima nuspręsti, ar tenkinamos to reglamento 115 straipsnio 1 dalyje nustatytos sąlygos.

▼B

Jei taikoma, atitinkamos valstybės narės praneša ir savo nustatytas specialiąsias viršutines ribas.

Komisija nusprendžia, kurios valstybės narės atitinka Reglamento (EB) Nr. 73/2009 115 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas.

Sprendimai, galiojantys įsigaliojant šiam reglamentui, taikomi ir toliau.

2. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 115 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas atitinkančios valstybės narės iki atitinkamų metų sausio 1 d. praneša Komisijai apie visus jų nustatytų specialiosios nacionalinės viršutinės ribos pakeitimus.

3. Specialiąją schemą taikančios valstybės narės nustato kriterijus, kuriais siekia užtikrinti, kad priemokos būtų mokamos ūkininkams, kurių auginamos telyčios papildys karvių bandas. Tokie kriterijai visų pirma gali būti amžiaus apribojimas ir (arba) veislės reikalavimai. Apie priimtus kriterijus valstybės narės informuoja Komisiją iki metų, einančių prieš metus, už kuriuos prašoma skirti paramą, gruodžio 31 d. Apie visus paskesnius pakeitimus Komisijai pranešama iki atitinkamų metų gruodžio 31 d.

4. Jei pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 115 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą proporcingai sumažintas reikalavimus atitinkančių gyvulių skaičius yra mažesnis už sveiką skaičių, priklausomai nuo to skaičiaus trupmeninės dalies skiriama atitinkama priemokos ir, jei taikoma, 64 straipsnyje nurodytos papildomos nacionalinės priemokos vieneto sumos dalis. Šiuo atveju atsižvelgiama tik į pirmąjį skaitmenį po kablelio.

5. Specialiąją schemą taikančiose valstybėse narėse Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnio 2 dalyje nustatytas reikalavimas dėl mažiausio laikomų gyvulių skaičiaus yra visiškai tenkinamas, jei ūkininkas laiko nurodytą karvių žindenių (kai teikiama paraiška gauti priemoką už karves žindenes) arba telyčių (kai teikiama paraiška gauti priemoką už telyčias) skaičių.

6. Šiai specialiajai schemai 65–73 straipsnių nuostatos netaikomos.

75 straipsnis

Gyvulių skaičiaus apvalinimas

Jei apskaičiuojant didžiausią telyčių skaičių procentais, kaip nustatyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 111 straipsnio 2 dalies antroje pastraipoje, gautas rezultatas yra ne sveikas skaičius, tas skaičius apvalinamas iki artimiausio mažiausio sveiko skaičiaus, jei trupmeninė dalis mažesnė kaip 0,5, ir iki artimiausio didesnio sveiko skaičiaus, jei trupmeninė dalis yra 0,5 ar didesnė.

▼B

3 skirsnis

Specialiajai priemokai ir priemokai už karves žindenes taikomos bendros nuostatos

76 straipsnis

Paraiškos gauti specialiąsias priemokas ir priemokas už karves žindenes

Dėl administracinių priežasčių valstybės narės gali numatyti, kad Reglamento (EB) Nr. 73/2009 19 straipsnyje nurodytos paraiškos gauti tiesiogines išmokas (kai teikiamos paraiškos gauti specialiąsias priemokas ir priemokas už karves žindenes) būtų teikiamos dėl mažiausio gyvulių skaičiaus, kuris turi būti ne didesnis kaip trys.

4 skirsnis

Skerdimo priemoka

77 straipsnis

Pareiškimas dėl dalyvavimo

Valstybės narės gali nustatyti, kad, norėdamas įgyti teisę į Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnyje numatytą skerdimo priemoką už konkrečius kalendorinius metus, iki pateikdamas pirmą paraišką už tuos metus arba jos pateikimo metu kiekvienas ūkininkas pateiktų pareiškimą dėl dalyvavimo.

Tačiau, jei ūkininkas pareiškimo dėl dalyvavimo nekeičia, valstybės narės gali laikyti galiojančiu ankstesnį jo pareiškimą.

78 straipsnis

Paraiškos

1. Paraiškose gauti paramą nurodoma visa sprendimui dėl skerdimo priemokos skyrimo priimti reikalinga informacija, o jei gyvulys gimė po 1998 m. sausio 1 d., visų pirma nurodoma gyvulio gimimo data.

Paraiškos gauti paramą teikiamos valstybės narės nustatomu laikotarpiu, kuris negali būti ilgesnis kaip šeši mėnesiai nuo gyvulio paskerdimo arba, jei gyvulys eksportuojamas, nuo dienos, kai gyvulys išvežamas iš Bendrijos muitų teritorijos. Tas laikotarpis baigiasi ne vėliau kaip kitų metų vasario pabaigoje, išskyrus su gyvulių išvežimu arba eksportu siejamus išimtinius atvejus, kuriuos nustato susijusi valstybė narė. Paisydamos šio termino valstybės narės gali nustatyti paraiškų teikimo laikotarpius ir terminus, taip pat nuspręsti, kiek paraiškų kiekvienas ūkininkas gali pateikti per kalendorinius metus.

Valstybės narės gali numatyti galimybę leisti, kad paraiškas ūkininkai teiktų per kitus asmenis. Tokiais atvejais paraiškose nurodoma ūkininko, kuris pretenduoja atitikti skerdimo priemokos skyrimo sąlygas, pavardė ir adresas.

▼B

Teikiant paraiškas būtina ne tik tenkinti integruotos sistemos reikalavimus, bet ir:

a) jei priemoka skiriama skerdimo metu, kartu pateikti pažymą iš skerdyklos arba bet kokį kitą skerdyklos išduotą ar patvirtintą dokumentą, kuriame būtų nurodyta bent ši informacija:

   i) skerdyklos pavadinimas ir adresas (arba lygiavertis kodas);

   ii) paskerdimo data ir paskerstų gyvulių atpažinties ir skerdimo numeriai;

   iii) jei skerdžiami veršeliai, skerdenos svoris, išskyrus atvejus, kai taikoma 79 straipsnio 4 dalis;

b) jei gyvulys eksportuojamas į trečiąją šalį:

   i) eksportuotojo pavadinimas ir adresas (arba lygiavertis kodas);

   ii) gyvulio atpažinties numeris;

   iii) eksporto deklaracija, kurioje, jei gyvulys gimęs po 1998 m. sausio 1 d., nurodomas gyvulio amžius, o jei eksportuojami veršeliai, išskyrus atvejus, kai taikoma 79 straipsnio 4 dalis, nurodomas gyvasis veršelių svoris, tačiau jis negali viršyti 300 kg;

   iv) įrodymas, kad gyvulys išvežtas iš Bendrijos muitų teritorijos; tinka eksporto grąžinamosioms išmokoms gauti naudojama įrodymo forma.

Valstybės narės gali numatyti, kad ketvirtosios pastraipos a ir b punktuose nurodyta informacija būtų teikiama per valstybės narės patvirtintą (-as) įstaigą (-as) naudojantis informacinėmis technologijomis.

Valstybės narės iš anksto neįspėjusios reguliariai tikrina, ar išduotose pažymose ir dokumentuose pateikiama informacija ir, jei taikoma, ketvirtojoje pastraipoje minimi duomenys yra teisingi.

2. Nukrypdamos nuo 1 dalies, valstybės narės gali numatyti, kad informacija apie gyvulių skerdimą, įvesta į Reglamento (EB) Nr. 1760/2000 3 straipsnio b punkte nurodytas kompiuterines duomenų bazes ir skerdyklų perduota kompetentingoms institucijoms, būtų laikoma ūkininkų vardu pateiktomis paraiškomis gauti skerdimo priemokas, jei valstybėms narėms priimtinu būdu įmanoma užtikrinti tokioje duomenų bazėje kaupiamų duomenų, reikalingų įgyvendinant skerdimo priemokų schemą, ir, jei taikoma, duomenų apie specialiųjų priemokų skyrimą skerdimo metu tikslumą.

Tačiau valstybės narės gali numatyti, kad būtų teikiamos paraiškos. Tokiu atveju jos gali nustatyti, kokia informacija pateikiama kartu su paraiška.

Valstybės narės, nusprendusios taikyti šią dalį, informuoja Komisiją apie visus paskesnius pakeitimus iki juos įgyvendindamos.

▼B

Valstybės narės užtikrina, kad mokėjimo agentūrai prieinami duomenys aprėptų visą skerdimo priemokai išmokėti reikalingą informaciją, t. y.:

a) per atitinkamus metus paskerstų gyvulių rūšis ir kiekį, kaip nurodyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnio 1 dalyje;

b) informaciją apie tame straipsnyje nurodytų gyvulių amžiaus ribų ir skerdenos svorio, taip pat šio reglamento 80 straipsnyje nurodyto gyvulių laikymo laikotarpio atitiktį reikalavimams;

c) jei taikoma, specialiajai priemokai skerdimo metu išmokėti reikalingą informaciją.

3. Net jei valstybė narė, kurioje gyvulys paskerstas, nusprendė taikyti šio straipsnio 2 dalyje numatytą nukrypti leidžiančią nuostatą, už gyvulius, kuriais buvo prekiaujama Bendrijoje pasibaigus 80 straipsnyje nurodytam gyvulių laikymo laikotarpiui, skerdykla išduoda šio straipsnio 1 dalies ketvirtosios pastraipos a punkte nurodytą dokumentą.

Tačiau jei abiejų valstybių narių duomenų perdavimo sistemos yra suderinamos, jos gali susitarti taikyti 2 dalį.

Valstybės narės padeda viena kitai užtikrinti, kad pateikiamuose dokumentuose nurodomos informacijos patikimumo ir (arba) duomenų, kuriais dalijamasi, tikslumo patikrinimai būtų veiksmingi. Tuo tikslu paramą skirianti valstybė valstybei narei, kurioje gyvulys paskerdžiamas, reguliariai perduoda pagal skerdyklas sugrupuotą iš pastarosios valstybės narės gautų skerdimo pažymų (arba vietoj jų gautos informacijos) santrauką.

79 straipsnis

Skerdenų svoris ir pateikimas

1. Taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnio 1 dalies b punktą, veršienos skerdena pateikiama nulupus odą, išdarinėjus ir nuleidus kraują, be galvos ir kanopų, tačiau su kepenimis, inkstais ir inkstų riebalais.

2. Svoris, kuris šiuo atveju vertinamas, yra atvėsintos skerdenos svoris arba kuo greičiau po skerdimo nustatytas šiltos skerdenos svoris, sumažintas 2 %.

3. Jei skerdenos pristatomos be kepenų, inkstų ir (arba) inkstų riebalų, jų svoris padidinamas:

a) 3,5 kilogramo, jei nėra kepenų;

b) 0,5 kilogramo, jei nėra inkstų;

c) 3,5 kilogramo, jei nėra inkstų riebalų.

4. Valstybės narės gali numatyti, kad, jei skerdžiamas arba eksportuojamas veršelis yra jaunesnis kaip šešių mėnesių, laikoma, kad Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnio 1 dalies b punkte minimas svorio reikalavimas tenkinamas.

Jei skerdenos svorio nustatyti skerdykloje nėra galimybės, laikoma, kad Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnio 1 dalies b punkte minimas svorio reikalavimas tenkinamas, jei gyvasis svoris neviršija 300 kilogramų.

▼B

80 straipsnis

Gyvulių laikymo laikotarpis

1. Skerdimo priemoka mokama ūkininkui, kuris išlaikė gyvulį bent dviejų mėnesių gyvulių laikymo laikotarpį, kuris baigėsi likus mažiau kaip vienam mėnesiui iki skerdimo arba mažiau kaip dviem mėnesiams iki eksportavimo.

2. Jei skerdžiami jaunesni kaip trijų mėnesių veršeliai, jų laikymo laikotarpis – vienas mėnuo.

81 straipsnis

Nacionalinės viršutinės ribos

1. Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnio 1 ir 3 dalyse nurodytos nacionalinės viršutinės ribos nustatytos šio reglamento VI priede.

2. Jei pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 116 straipsnio 4 dalį proporcingai sumažintas reikalavimus atitinkančių gyvulių skaičius yra mažesnis už sveiką skaičių, priklausomai nuo to skaičiaus trupmeninės dalies skiriama atitinkama skerdimo priemokos vieneto sumos dalis. Šiuo atveju atsižvelgiama tik į pirmąjį skaitmenį po kablelio.

5 skirsnis

Bendrosios nuostatos

82 straipsnis

Avanso mokėjimas

1. Remdamasi administracinių patikrų ir patikrų vietoje rezultatais, kompetentinga institucija pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 29 straipsnio 4 dalies b punktą sumoka ūkininkui 60 % specialiosios priemokos, priemokos už karves žindenes ir skerdimo priemokos dydžio avansą už reikalavimus atitinkančių gyvulių skaičių.

Jei skiriama specialioji priemoka, taikoma 74 straipsnyje nurodyta specialioji išmokų už telyčias schema ar skiriama skerdimo priemoka, valstybės narės gali sumažinti avanso procentinę dalį, tačiau ji negali būti mažesnė kaip 40 %.

Avansas negali būti išmokėtas anksčiau kaip kalendorinių metų, už kuriuos prašoma skirti priemoką, spalio 16 d.

2. Galutinė priemokos išmoka prilygsta avanso ir priemokos sumos, į kurią ūkininkas turi teisę, skirtumui.

83 straipsnis

Paramos skyrimo metai

1. Paraiškos pateikimo data laikoma operaciniu įvykiu nustatant metus, kuriems priskiriami gyvuliai, už kuriuos skiriamos specialiosios

▼B

priemokos ir priemokos už karves žindenes, ir sutartinių gyvulių skaičių, pagal kurį apskaičiuojamas gyvulių tankumas.

Tačiau, jei specialioji priemoka skiriama pagal 56 straipsnį, toliau išvardytais atvejais skiriamos priemokos suma laikoma suma, kuri būtų skiriama tų metų, per kuriuos gyvulys paskerstas arba eksportuotas, gruodžio 31 d.:

a) jei gyvulys paskerstas arba eksportuotas ne vėliau gruodžio 31 d.;

b) jei paraiška gauti priemoką už tą gyvulį pateikta po tos datos.

2. Kai skiriama skerdimo priemoka, taikant paramos normą arba apskaičiuojant proporcinį mažinimą pagal 81 straipsnį paramos skyrimo metais laikomi metai, kuriais gyvulys paskerdžiamas arba eksportuojamas.

84 straipsnis

Sankcijos už neteisėtą tam tikrų medžiagų ar produktų naudojimą arba laikymą

Jei nustatoma pakartotinių pažeidimų, kai neteisėtai naudojamos arba laikomos medžiagos ar produktai, kurie veterinarijos sektoriuje draudžiami susijusiais Bendrijos teisės aktais, pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 119 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą valstybės narės, atsižvelgdamos į pažeidimo šiurkštumą, nustato pašalinimo iš paramos schemų trukmę.

85 straipsnis

Individualios pieno kvotos nustatymas

Iki Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 66 straipsnyje nustatyto septinto laikotarpio iš eilės pabaigos valstybė narė, nukrypdama nuo šio reglamento 62 straipsnio 1 dalies a punkte nustatytų datų, gali nuspręsti, kad, jei pieninkas atsisako visos arba dalies individualios kvotos arba ją perima atitinkamai nuo kovo 31 d. arba balandžio 1 d. pagal Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 65 straipsnio i ir k punktus arba pagal nacionalines nuostatas, priimtas įgyvendinant to reglamento 73, 74 ir 75 straipsnius, didžiausia individuali pieno kvota, atitinkanti priemokos už karves žindenes skyrimo sąlygas, ir didžiausias karvių žindenių skaičius nustatomi balandžio 1 d.

86 straipsnis

Gyvulių laikymo laikotarpių nustatymas

53 straipsnyje, 57 straipsnio 1 dalyje, 61 ir 80 straipsniuose minimų gyvulių laikymo laikotarpių paskutine diena laikoma diena, einanti prieš dieną, kurios numeris yra toks pat kaip atitinkamo laikotarpio pirmos dienos, nesvarbu, ar tai darbo, ar nedarbo diena.

▼B

87 straipsnis

Gyvulių identifikavimas ir registravimas

Reglamento (EB) Nr. 73/2009 117 straipsnyje nustatytas gyvulių identifikacijos ir registravimo reikalavimas taikomas iki 1998 m. sausio 1 d. gimusiems gyvuliams pagal Tarybos direktyvoje 2008/71/EB ([1]) nustatytą tvarką, išskyrus gyvulius, kuriais prekiaujama Bendrijoje.

III ANTRAŠTINĖ DALIS

SPECIALIOSIOS REGLAMENTO (EB) Nr. 73/2009 V ANTRAŠTINĖS DALIES TAIKYMO TAISYKLĖS

1 SKYRIUS

Vienkartinių išmokų už plotą schema

88 straipsnis

Mažiausias reikalavimus atitinkantis valdos plotas

Mažiausias reikalavimus atitinkantis valdos plotas, už kurį gali būti teikiama paraiška gauti išmoką, kai plotas didesnis kaip 0,3 ha, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 124 straipsnio 2 dalies trečioje pastraipoje, nustatytas šio reglamento VII priede.

89 straipsnis

Žemės ūkio paskirties žemės plotai

Žemės ūkio paskirties žemės plotai pagal vienkartinių išmokų už plotą schemą, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 124 straipsnio 1 dalyje, nustatyti šio reglamento VIII priede.

90 straipsnis

Kanapių auginimas

Nustatant tinkamumą dalyvauti vienkartinių išmokų už plotus schemoje, su Reglamento (EB) Nr. 73/2009 39 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento (EB) Nr. 1120/2009 10 straipsnyje nurodytų veislių kanapėmis susijusios nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.

2 SKYRIUS

Papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos

91 straipsnis

Išmokų mažinimo koeficientas

Jei konkrečiame sektoriuje papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos viršija didžiausią pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 132 straipsnio 7 dalį Komisijos leidžiamą lygį, tam sektoriui skiriamų papildomų nacionalinių tiesioginių išmokų norma proporcingai mažinama taikant išmokų mažinimo koeficientą.

([1]) OL L 213, 2008 8 8, p. 31.

▼B

92 straipsnis

Paramos skyrimo sąlygos

Taikydama Reglamento (EB) Nr. 73/2009 132 straipsnio 7 dalies b punktą, Komisija visų pirma atsižvelgia į konkretaus sektoriaus ar sektoriaus dalies finansinius paketus, nurodytus to reglamento 132 straipsnio 5 dalyje, ir paramos skyrimo sąlygas, taikomas atitinkamai tiesioginių išmokų sistemai, kuri tuo metu taikoma kitoms negu to reglamento 132 straipsnio 2 dalies ketvirtoje pastraipoje minimos naujosios valstybės narės.

Taikant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 132 straipsnį ir šį skyrių, „atitinkama tiesioginė išmoka, kuri tuo metu taikoma kitoms negu […] naujosios valstybės narės“ reiškia bet kurią iš Reglamento (EB) Nr. 73/2009 I priede išvardytų išmokų, skirtų papildomų nacionalinių tiesioginių išmokų, kurių skyrimo sąlygos panašios į konkrečios papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos skyrimo sąlygas, taikymo metais.

93 straipsnis

Patikrinimai

Kad užtikrintų atitiktį papildomų nacionalinių tiesioginių išmokų skyrimo sąlygoms, kaip nustatyta Komisijos leidimu pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 132 straipsnio 7 dalį, naujosios valstybės narės taiko tinkamas kontrolės priemones.

94 straipsnis

Metinė ataskaita

Naujosios valstybės narės teikia ataskaitas, kuriose nurodo papildomų nacionalinių tiesioginių išmokų sistemai įgyvendinti skirtas priemones, iki metų, einančių po tų priemonių įgyvendinimo, birželio 30 d. Ataskaitoje nurodoma bent ši informacija:

a) visi pokyčiai, veikiantys papildomų tiesioginių išmokų mokėjimą;

b) atsiskaitant už kiekvieną papildomą nacionalinę tiesioginę išmoką nurodomas paramos gavėjų skaičius, visa suteiktos papildomos nacionalinės paramos suma, taip pat hektarų skaičius, gyvulių skaičius arba kiti skirtų išmokų vienetai;

c) ataskaita apie kontrolės priemones, taikytas pagal 93 straipsnį.

95 straipsnis

Valstybės pagalba

Papildomos nacionalinės tiesioginės išmokos, skirtos pažeidžiant Reglamento (EB) Nr. 73/2009 132 straipsnio 7 dalyje nurodyto Komisijos leidimo reikalavimus, laikomos neteisėta valstybės pagalba, kaip apibrėžta Tarybos reglamente (EB) Nr. 659/1999 ([1]).

([1]) OL L 83, 1999 3 27, p. 1.

▼B

IV ANTRAŠTINĖ DALIS

PANAIKINIMAS, PEREINAMOJO LAIKOTARPIO IR BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

96 straipsnis

Panaikinimas

1. Reglamentas (EB) Nr. 1973/2004 panaikinamas nuo 2010 m. sausio 1 d.

Tačiau jis ir toliau taikomas paraiškoms gauti paramą, susijusioms su 2009 ir ankstesniais priemokų skyrimo metais.

2. Nuorodos į Reglamentą (EB) Nr. 1973/2004 laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir yra aiškinamos vadovaujantis IX priede pateikiama atitikties lentele.

97 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio taisyklės

Nukrypstant nuo Reglamento (EB) Nr. 1973/2004 32 straipsnio 2 dalies ir 159 straipsnio 1 dalies ir atsižvelgiant į to reglamento 8 skyriuje numatytą paramą už energinius augalus ir 16 skyriuje numatytą savanoriško žemės atidėjimo schemą, 2009 m. išauginta žaliava perdirbama iki susijusios valstybės narės nustatytos datos, bet ne vėliau 2011 m. liepos 31 d.

Po 2009 m. išaugintiems žemės ūkio augalams, išskyrus vienmečius, Reglamento (EB) Nr. 1973/2004 8 ir 16 skyriai nebetaikomi nuo 2010 m., o pagal Reglamento (EB) Nr. 1973/2004 31 straipsnio 3 dalį ir 158 straipsnio 1 dalį pateikti užstatai grąžinami iki datos, kurią nustato susijusi valstybė narė, bet ne vėliau 2010 m. liepos 31 d.

98 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas paraiškoms gauti paramą, susijusioms su priemokų skyrimo laikotarpiais, kurie prasideda 2010 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

▼B

I PRIEDAS

SPECIALIOJI IŠMOKA UŽ RYŽIUS

8 straipsnyje minimo išmokų mažinimo koeficiento apskaičiavimas

1. Kad nustatytų, ar neviršijamas Reglamento (EB) Nr. 73/2009 76 straipsnyje nurodytas bazinis plotas, valstybės narės kompetentinga institucija atsižvelgia į to reglamento 75 straipsnyje nustatytus bazinius ir subbazinius plotus ir į bendrą tokių bazinių ir subbazinių plotų, dėl kurių buvo pateikta paraiškų gauti paramą, plotą.

2. Nustatant bendrą plotą, dėl kurio pateikta paraiškų gauti paramą, neatsižvelgiama į paraiškas arba jų dalis, kurios atlikus patikrinimą buvo įvardytos kaip akivaizdžiai nepagrįstos.

3. Jei nustatoma, kad viršijami kurie nors baziniai ar subbaziniai plotai, valstybės narės, atsižvelgdamos į šio reglamento 6 straipsnyje nustatytą terminą, apskaičiuoja jų viršijamą dalį procentais šimtųjų tikslumu. Jei numanoma, kad plotai bus viršijami, valstybė narė nedelsdama apie tai informuoja gamintojus.

4. Remiantis Reglamento (EB) Nr. 73/2009 76 straipsniu, specialiosios išmokos už ryžius mažinimo koeficientas apskaičiuojamas pagal šią formulę:

   Išmokos sumažinimo koeficientas = subbazinio ploto pamatinis plotas, padalytas iš viso ploto, dėl kurio pateikta paraiškų gauti paramą už tą subbazinį plotą.

   Sumažinta specialioji išmoka už ryžius apskaičiuojama pagal šią formulę:

   Sumažinta specialioji išmoka už ryžius = specialioji išmoka už ryžius, padauginta iš išmokos mažinimo koeficiento.

   Perskirsčius plotus pagal Reglamento (EB) Nr. 73/2009 76 straipsnio 2 dalį, šis išmokos sumažinimo koeficientas ir ši sumažinta specialioji išmoka už ryžius apskaičiuojami kiekvienam subbaziniam plotui atskirai. Plotai perskirstomi tų subbazinių plotų, kurių ribos viršytos, naudai. Plotai perskirstomi proporcingai nustatytam subbazinių plotų, kurių ribos viršytos, perviršiui.

▼B

II PRIEDAS

13 STRAIPSNYJE MINIMAS LUBINŲ KARČIŲJŲ SĖKLŲ DALIES TYRIMAS

Tiriamas 200 grūdų ėminys iš 1 kg kiekvienos ne didesnės kaip 20 t gamybos partijos.

Vienintelis tyrimo tikslas – nustatyti ėminyje esančių karčiųjų sėklų kiekį. Galimas nuokrypis nuo vienarūšiškumo – 1 grūdas iš 100. Taikykite grūdo perpjovimo metodą pagal Von Sengbusch (1942), Ivanov ir Smirnova (1932) ir Eggebrecht (1949). Perpjaukite sausus arba išbrinkintus grūdus skersai. Dėkite perpus perpjautus grūdus į sietą ir dešimčiai sekundžių panardinkite juos į jodo tirpalą, po to penkias sekundes skalaukite vandeniu. Karčiųjų grūdų pjovimo paviršius paruduoja, o grūdų, kuriuose yra mažai alkaloidų, lieka geltonas.

Jodo tirpalui paruošti 14 g kalio jodato ištirpinkite kuo mažesniame kiekyje vandens, pridėkite 10 g jodo ir atskieskite iki 1 000 cm^3. Prieš naudodami palikite tirpalą vienai savaitei nusistoti. Laikykite ruduose buteliuose. Prieš naudodami atskieskite pradinio tirpalo pradinį tūrį tris–penkis kartus.

▼B

III PRIEDAS

VIETOVĖS, ATITINKANČIOS PRIEMOKOS UŽ OŽKAS SKYRIMO SĄLYGAS

1. Bulgarija – visa šalis.
2. Kipras – visa šalis.
3. Portugalija – visa šalis, išskyrus Azorų salas.
4. Slovėnija – visa šalis.
5. Slovakija – visos kalnuotos vietovės, apibūdintos Reglamento (EB) Nr. 1257/1999 18 straipsnyje.

▼B

IV PRIEDAS

59 STRAIPSNYJE MINIMŲ GALVIJŲ VEISLIŲ SĄRAŠAS

— Angler Rotvieh (Angeln) – Rød dansk mælkerace (RMD) – German Red – Lithuanian Red

— Ayrshire

— Armoricaine

— Bretonne pie noire

— Fries-Hollands (FH), Française frisonne pie noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/pie noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR), Czarno-biała, Czerwono-biała, Magyar Holstein-Friz, Dutch Black and White, Estonian Holstein, Estonian Native, Estonian Red, British Friesian, črno-bela, German Red and White, Holstein Black and White, Red Holstein

— Groninger Blaarkop

— Guernsey

— Jersey

— Malkeborthorn

— Reggiana

— Valdostana Nera

— Itäsuomenkarja

— Länsisuomenkarja

— Pohjoissuomenkarja.

▼B

V PRIEDAS

63 STRAIPSNYJE MINIMAS VIDUTINIS PIENO PRIMILŽIS

(kilogramai)

Belgija	6 920
Čekija	5 682
Estija	5 608
Ispanija	6 500
Prancūzija	5 550
Kipras	6 559
Latvija	4 796
Lietuva	4 970
Vengrija	6 666
Austrija	4 650
Lenkija	3 913
Portugalija	5 100
Slovakija	5 006

▼B

VI PRIEDAS

81 STRAIPSNIO 1 DALYJE MINIMOS NACIONALINĖS VIRŠUTINĖS SKERDIMO PRIEMOKOS RIBOS

	Suaugę galvijai	Veršeliai
Belgija	—	335 935
Ispanija	1 982 216	25 629
Portugalija	325 093	70 911

▼B

VII PRIEDAS

MAŽIAUSIAS REIKALAVIMUS ATITINKANTIS VALDOS PLOTAS PAGAL VIENKARTINIŲ IŠMOKŲ UŽ PLOTĄ SCHEMĄ

Naujosios valstybės narės	Mažiausias reikalavimus atitinkantis valdos plotas, minimas Reglamento (EB) Nr. 73/2009 124 straipsnio 2 dalyje (ha)
Bulgarija	1 Tačiau už valdas, kurių bent 0,5 ha apsėta ar apsodinta daugiamečiais pasėliais, gali būti prašoma išmokų
Kipras	0,3
Čekija	1
Estija	1
Vengrija	1 Tačiau už valdas, kurių daugiau kaip 0,3 ha apsodinta sodais arba vynuogynais, gali būti prašoma išmokų
Latvija	1
Lietuva	1
Lenkija	1
Portugalija	1
Slovakija	1

▼B

VIII PRIEDAS

ŽEMĖS ŪKIO PASKIRTIES ŽEMĖ PAGAL VIENKARTINIŲ IŠMOKŲ UŽ PLOTĄ SCHEMĄ

Naujosios valstybės narės	Žemės ūkio paskirties žemė pagal vienkartinių išmokų už plotą schemą, minimą Reglamento (EB) Nr. 73/2009 124 straipsnio 1 dalyje (tūkst. ha)
Bulgarija	3 492
Kipras	140
Čekija	3 469
Estija	800
Vengrija	4 829
Latvija	1 475
Lietuva	2 574
▼M1	
Lenkija	14 137
▼B	
Portugalija	8 716
▼M1	
Slovakija	1 865

▼B

IX PRIEDAS

Atitikmenų lentelė

Reglamentas (EB) Nr. 1973/2004	Šio reglamento straipsniai
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	5 straipsnis
2 straipsnio 2 dalis	5 straipsnio 3 dalis
2 straipsnio 3 dalis	3 straipsnis
2 straipsnio 5 dalis	13 straipsnis
3 straipsnis	4 straipsnis
4 straipsnis	6 straipsnis
5 straipsnis	—
6 straipsnis	—
7 straipsnis	—
8 straipsnis	—
9 straipsnis	—
10 straipsnis	—
11 straipsnis	14 straipsnis
12 straipsnis	7 straipsnis
13 straipsnis	8 straipsnis
14 straipsnis	9 straipsnis
15 straipsnis	15 straipsnis
16 straipsnis	16 straipsnis
17 straipsnis	17 straipsnis
18 straipsnis	—
19 straipsnis	10 straipsnis
20 straipsnis	11 straipsnis
21 straipsnis	12 straipsnis
22 straipsnis	—
23 straipsnis	—
24 straipsnis	—
25 straipsnis	—
26 straipsnis	—
27 straipsnis	—
28 straipsnis	—
29 straipsnis	—
30 straipsnis	—
31 straipsnis	—
32 straipsnis	—
33 straipsnis	—
34 straipsnis	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1973/2004	Šio reglamento straipsniai
35 straipsnis	—
36 straipsnis	—
36a straipsnis	—
37 straipsnis	—
38 straipsnis	—
39 straipsnis	—
40 straipsnis	—
41 straipsnis	—
42 straipsnis	—
43 straipsnis	—
44 straipsnis	—
45 straipsnis	—
46 straipsnis	18 straipsnis
47 straipsnis	19 straipsnis
48 straipsnis	20 straipsnis
49 straipsnis	21 straipsnis
49a straipsnis	22 straipsnis
50 straipsnis	23 straipsnis
51 straipsnis	—
52 straipsnis	—
53 straipsnis	—
54 straipsnis	—
55 straipsnis	—
56 straipsnis	—
57 straipsnis	—
58 straipsnis	—
59 straipsnis	—
60 straipsnis	—
61 straipsnis	—
62 straipsnis	—
63 straipsnis	—
64 straipsnis	—
65 straipsnis	—
66 straipsnis	—
67 straipsnis	—
68 straipsnis	—
69 straipsnis	—
70 straipsnis	35 straipsnis
71 straipsnis	36 straipsnis
72 straipsnis	37 straipsnis
73 straipsnis	38 straipsnis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1973/2004	Šio reglamento straipsniai
74 straipsnis	39 straipsnis
75 straipsnis	40 straipsnis
76 straipsnis	41 straipsnis
77 straipsnis	42 straipsnis
78 straipsnis	43 straipsnis
79 straipsnis	44 straipsnis
80 straipsnis	45 straipsnis
81 straipsnis	46 straipsnis
82 straipsnis	47 straipsnis
83 straipsnis	48 straipsnis
84 straipsnis	49 straipsnis
85 straipsnis	—
86 straipsnis	—
87 straipsnis	50 straipsnis
88 straipsnis	51 straipsnis
89 straipsnis	52 straipsnis
90 straipsnis	53 straipsnis
91 straipsnis	54 straipsnis
92 straipsnis	55 straipsnis
93 straipsnis	56 straipsnis
94 straipsnis	57 straipsnis
95 straipsnis	58 straipsnis
96 straipsnis	—
97 straipsnis	—
98 straipsnis	—
99 straipsnis	59 straipsnis
100 straipsnis	60 straipsnis
101 straipsnis	61 straipsnis
102 straipsnis	62 straipsnis
103 straipsnis	63 straipsnis
104 straipsnis	64 straipsnis
105 straipsnis	65 straipsnis
106 straipsnis	66 straipsnis
107 straipsnis	67 straipsnis
108 straipsnis	68 straipsnis
109 straipsnis	69 straipsnis
110 straipsnis	70 straipsnis
111 straipsnis	71 straipsnis
112 straipsnis	72 straipsnis
113 straipsnis	73 straipsnis
114 straipsnis	74 straipsnis

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1973/2004	Šio reglamento straipsniai
115 straipsnis	75 straipsnis
116 straipsnis	76 straipsnis
117 straipsnis	—
118 straipsnis	—
118a straipsnis	—
118b straipsnis	—
118c straipsnis	—
118d straipsnis	—
119 straipsnis	—
120 straipsnis	77 straipsnis
121 straipsnis	78 straipsnis
122 straipsnis	79 straipsnis
123 straipsnis	80 straipsnis
124 straipsnis	81 straipsnis
125 straipsnis	—
126 straipsnis	82 straipsnis
127 straipsnis	83 straipsnis
128 straipsnis	—
129 straipsnis	84 straipsnis
130 straipsnis	85 straipsnis
130a straipsnis	86 straipsnis
131 straipsnis	—
132 straipsnis	87 straipsnis
133 straipsnis	—
134 straipsnis	88 straipsnis
135 straipsnis	89 straipsnis
—	90 straipsnis
136 straipsnis	—
137 straipsnis	—
138 straipsnis	—
139 straipsnis	91 straipsnis
139a straipsnis	92 straipsnis
140 straipsnis	93 straipsnis
141 straipsnis	94 straipsnis
142 straipsnis	95 straipsnis
142a straipsnis	—
143 straipsnis	—
144 straipsnis	—
145 straipsnis	—
146 straipsnis	—
147 straipsnis	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1973/2004	Šio reglamento straipsniai
148 straipsnis	—
149 straipsnis	—
150 straipsnis	—
151 straipsnis	—
152 straipsnis	—
153 straipsnis	—
154 straipsnis	—
155 straipsnis	—
156 straipsnis	—
157 straipsnis	—
158 straipsnis	—
159 straipsnis	—
160 straipsnis	—
163 straipsnis	—
164 straipsnis	—
165 straipsnis	—
166 straipsnis	—
167 straipsnis	—
168 straipsnis	—
169 straipsnis	—
170 straipsnis	—
171 straipsnis	—
171a straipsnis	24 straipsnis
171aa straipsnis	25 straipsnis
171ab straipsnis	26 straipsnis
171ac straipsnis	27 straipsnis
171ad straipsnis	28 straipsnis
171ae straipsnis	29 straipsnis
171af straipsnis	30 straipsnis
171ag straipsnis	—
171ah straipsnis	—
171ai straipsnis	—
171b straipsnis	—
171ba straipsnis	—
171bb straipsnis	—
171bc straipsnis	—
171c straipsnis	—
171ca straipsnis	—
171cb straipsnis	—
171cc straipsnis	—
171cd straipsnis	—

▼B

Reglamentas (EB) Nr. 1973/2004	Šio reglamento straipsniai
171ce straipsnis	—
171cf straipsnis	—
171cg straipsnis	—
171ch straipsnis	—
171ci straipsnis	—
171cj straipsnis	—
171ck straipsnis	—
171cl straipsnis	—
171cm straipsnis	—
171cn straipsnis	—
171co straipsnis	—
171cp straipsnis	—
171d straipsnis	31 straipsnis
171da straipsnis	32 straipsnis
171db straipsnis	33 straipsnis
171dc straipsnis	34 straipsnis
172 straipsnis	96 straipsnis
—	97 straipsnis
173 straipsnis	98 straipsnis
I priedas	II priedas
II priedas	I priedas
III, IV, V, VI, VII, VIII, IX priedai	—
X priedas	III priedas
XI, XII, XIII, XIV priedai	—
XV priedas	IV priedas
XVI priedas	V priedas
XVII priedas	VI priedas
XVIII, XIX priedai	—
XX priedas	VII priedas
XXI priedas	VIII priedas
XXII–XXX priedai	—